Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (antroji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. sausio 27 d.*

„Aplinka – Biomasės elektrinės finansavimas Galisijoje – EIB direktorių valdybos nutarimas, kuriuo patvirtintas finansavimas – Teisė kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais – Orhuso konvencijos 9 ir 10 straipsniai – Reglamento (EB) Nr. 1367/2006 10–12 straipsniai – Prašymas dėl peržiūros vidaus tvarka – Prašymo atmetimas kaip nepriimtino – Gynybos argumento priimtinumas – Pareiga motyvuoti – Pagal aplinkos teisę priimto akto sąvoka – Teisiškai įpareigojančio ir turinčio išorinį poveikį akto sąvoka“

Byloje T-9/19

ClientEarth, įsteigta Londone (Jungtinė Karalystė), atstovaujama QC J. Flynn, baristerių H. Leith ir S. Abram,

ieškovė,

prieš

Europos investicijų banką (EIB), atstovaujamą G. Faedo ir K. Carr, padedamų advokato B. Wägenbaur,

atsakovą,

palaikomą

Europos Komisijos, atstovaujamos F. Blanc ir G. Gattinara,

įstojusios į bylą šalies,

dėl SESV 263 straipsniu grindžiamo prašymo panaikinti EIB sprendimą, apie kurį ieškovei pranešta 2018 m. spalio 30 d. raštu ir kuriuo kaip nepriimtinas atmestas prašymas vidaus tvarka peržiūrėti 2018 m. balandžio 12 d. EIB direktorių valdybos nutarimą patvirtinti biomasės elektrinės projekto Galisijoje (Ispanija) finansavimą, kurį ieškovė buvo pateikusi 2018 m. rugpjūčio 9 d. pagal 2006 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1367/2006 dėl Orhuso konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais nuostatų taikymo Bendrijos institucijoms ir organams (OL L 264, 2006, p. 13) 10 straipsnį ir 2007 m. gruodžio 13 d. Komisijos sprendimą 2008/50/EB, nustatantį išsamias Reglamento Nr. 1367/2006 nuostatų, susijusių su administracinių aktų peržiūr[os] vidaus tvarka prašymais, taikymo taisykles (OL L 13, 2008, p. 24),

* Proceso kalba: anglų.

BENDRASIS TEISMAS (antroji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro pirmininkas M. Van der Woude, teisėjai V. Tomljenović, F. Schalin, P. Škvařilová-Pelzl (pranešėja) ir I. Nõmm,

posėdžio sekretorė S. Spyropoulos, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2020 m. birželio 24 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

Orhuso konvencija

1 1998 m. birželio 25 d. Europos bendrija, kuri vėliau tapo Europos Sąjunga, Orhuse pasirašė Konvenciją dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkos klausimais (toliau – Orhuso konvencija). Orhuso konvencija įsigaliojo 2001 m. spalio 30 d. Vėliau ji Bendrijos vardu buvo patvirtinta 2005 m. vasario 17 d. Tarybos sprendimu 2005/370/EB dėl Orhuso konvencijos sudarymo Europos bendrijos vardu (OL L 124, 2005, p. 1). Nuo tos datos Sąjunga taip pat yra tos konvencijos šalis.

2 Orhuso konvencijos 1 straipsnyje „Tikslas“ nustatyta, kad „[k]iekviena [šios konvencijos] šalis, vadovaudamasi šios Konvencijos nuostatomis, užtikrina teisę gauti informaciją, visuomenei dalyvauti priimant sprendimus bei teisę kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais, kad būtų apsaugota kiekvieno dabartinės ir būsimų kartų žmogaus teisė gyventi palankioje jo sveikatai ir gerovei aplinkoje“.

3 Pagal Orhuso konvencijos taikymo vadovą Orhuso konvencijos 9 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatyta teise kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais siekiama konkrečiai užtikrinti šia konvencija suteikiamą teisę gauti informaciją apie aplinką ir visuomenės dalyvavimą priimant sprendimus aplinkosaugos klausimais. Savo ruožtu Orhuso konvencijos 9 straipsnio 3 dalyje bendrai nurodyta, kad kiekviena šalis užtikrina, jog visuomenės atstovai, atitinkantys nacionalinės teisės aktuose numatytus kriterijus, galėtų administracine arba teismine tvarka kreiptis dėl privačių asmenų arba valdžios institucijų, pažeidžiančių nacionalinės teisės nuostatas, susijusias su aplinkosauga, veiksmų arba neveikimo užginčijimo.

4 Orhuso konvencijos taikymo vadove taip pat pažymėta tai, kas nurodyta toliau. Orhuso konvencijos šalys turi didelę diskreciją nustatyti institucijas (teismas ar administracinis organas) ir procesinę tvarką (pavyzdžiui, pagal civilinę, administracinę ar baudžiamąją teisę), pagal kurią galima ginčyti Orhuso konvencijos 9 straipsnio 3 dalyje nurodytus veiksmus ir neveikimą. Atsižvelgiant į bendrą tos konvencijos 3 straipsnio 1 dalyje nustatytą pareigą sukurti ir išlaikyti tikslią, skaidrią ir nuoseklią sistemą, Orhuso konvencijos šalys negali sudaryti kliūčių nustatyti įvairias teisių gynimo procedūras dėl įvairių rūšių veiksmų ar neveikimo. Bet kokios administracinės ar teisminės teisių gynimo procedūros tikslas – ištaisyti klaidingus sprendimus, veiksmus ir neveikimą, o galiausiai ja siekiama to, kad būtų pašalinti įstatymo pažeidimai. Pagal Orhuso konvencijos 9 straipsnio 4 dalį Orhuso konvencijos šalys turi užtikrinti, kad peržiūros institucijos suteiktų „atitinkamas ir veiksmingas“ teisinės gynybos priemonės, įskaitant, jei reikia, teismo įpareigojimą nepažeisti ieškovo teisių. Orhuso konvencijos 9 straipsnio 4 ir 5 dalyse ne tik nurodomos teisinės gynybos priemonės, bet ir

reikalaujama, kad jos šalys užtikrintų, kad 1–3 dalyse minimos teisių gynimo procedūros būtų „teisingos, bešališkos, pasiūlytos laiku ir ne per daug brangios“, taip pat apie jas būtų informuota visuomenė.

Dėl Sąjungos aplinkos politikos ir Orhuso konvencijos 9 straipsnio 3 ir 4 dalių įgyvendinimo Orhuso reglamentu

5 Sąjungos aplinkos politika grindžiama SESV 191–193 straipsniais, taip pat SESV 11 straipsniu, kurie skatina kompleksinę tvarią plėtrą.

6 SESV 191 straipsnyje apibrėžta Sąjungos aplinkos politikos taikymo sritis ir numatyti tam tikri tikslai (1 dalis), principai (2 dalis) ir kriterijai (3 dalis), kurių Sąjungos teisės aktų leidėjas turi laikytis, kai įgyvendina šią politiką.

7 Pagal SESV 191 straipsnio 1 dalį Sąjungos aplinkos politikos tikslai yra šie:

„išlaikyti, saugoti ir gerinti aplinkos kokybę,

– saugoti žmonių sveikatą,

– apdairiai ir racionaliai naudoti gamtos išteklius,

– remti tarptautinio lygio priemones, skirtas regioninėms ar pasaulinėms aplinkos problemoms spręsti, visų pirma kovai su klimato kaita.“

8 Klostantis faktinėms aplinkybėms konkretūs Sąjungos veiksmai iš esmės buvo grindžiami 2014–2020 m. aplinkos veiksmų programa. Ja siekiama trijų tikslų: pirma, išsaugoti gamtinį kapitalą (dirvožemio derlingumas, oro ir vandens kokybė, bioįvairovė ir t. t.), antra, transformuoti Sąjungą į mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomiką, vertinamą pagal išteklių naudojimą (atliekų rūšiavimas, kova su švaistymu, perdirbimas ir t. t.), ir, trečia, apsaugoti žmonių sveikatą ir gerovę (kova su tarša, cheminių produktų ribojimas ir t. t.). Be šių tikslų, Sąjungos aplinkos politika vis labiau buvo integruojama į kitas Sąjungos veiklos sritis. Pavyzdžiui, į 2020 m., paskui į 2030 m. klimato ir energetikos paketą buvo įtraukti privalomi nacionaliniai tikslai, siekiant padidinti atsinaujinančiųjų energijos išteklių dalį atsižvelgiant į nacionalinį suvartojimą.

9 SESV 191 straipsnio 4 dalyje patikslinama Sąjungos išorės kompetencijos aplinkos srityje apimtis. Joje įtvirtintas valstybių narių ir Sąjungos konkuruojančios kompetencijos aplinkos srityje sudaryti tarptautinius susitarimus su trečiosiomis šalimis ir kompetentingomis tarptautinėmis organizacijomis principas.

10 Siekdama įgyvendinti Sąjungos aplinkos politikos tikslus Bendrija, vėliau tapusi Sąjunga, pasirašė Orhuso konvenciją.

11 Tam, kad ši konvencija būtų įgyvendinta Sąjungos teisės sistemoje, Europos Parlamentas ir Europos Sąjungos Taryba priėmė 2006 m. rugsėjo 6 d. Reglamentą (EB) Nr. 1367/2006 dėl Orhuso konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais nuostatų taikymo [Sąjungos] institucijoms ir organams (OL L 264, 2006, p. 13, toliau – Orhuso reglamentas), kuriame, kaip nurodyta, be kita ko, jo 1 straipsnio 1 dalies d punkte, nustatytos taisyklės „dėl Konvencijos nuostatų taikymo [Sąjungos] institucijoms ir organams, visų pirma <…> [Sąjungos] lygiu suteikiant teisę kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais šiame reglamente nustatytomis sąlygomis“. Remiantis Orhuso reglamento 14 straipsniu, šis reglamentas įsigaliojo 2007 m. birželio 28 d.

12 Pagal Orhuso reglamento 10 straipsnio 1 dalį bet kuri nevyriausybinė organizacija (NVO), atitinkanti šio reglamento 11 straipsnyje numatytus kriterijus, turi teisę Sąjungos institucijai ar organui, priėmusiam administracinį aktą pagal aplinkos teisę, pateikti motyvuotą prašymą vidaus tvarka jį peržiūrėti.

13 Orhuso reglamento 11 konstatuojamojoje dalyje numatyta, kad turėtų būti leidžiama vidaus tvarka peržiūrėti individualiai taikomus administracinius aktus tais atvejais, kai jie yra teisiškai įpareigojantys ir turi išorinį poveikį. Šio reglamento 2 straipsnio 1 dalies g punkte nurodyta, kad šiame reglamente sąvoka „administracinis aktas“ – tai Sąjungos institucijos ar organo pagal aplinkos teisę priimta individualiai taikoma priemonė, kuri yra teisiškai įpareigojanti ir turi išorinį poveikį.

14 Orhuso reglamento 10 konstatuojamojoje dalyje pažymėta, jog „[a]tsižvelgiant į tai, kad aplinkos apsaugos teisė [aplinkos teisė] nuolat plėtojama, jos sąvokos apibrėžime reikėtų nurodyti [SESV] išdėstytus [Sąjungos] aplinkos apsaugos politikos tikslus“. Orhuso reglamento 2 straipsnio 1 dalies f punkte nustatyta, kad šiame reglamente „aplinkos apsaugos teisė [aplinkos teisė]“ – tai Sąjungos teisės aktai, kurie, nepriklausomai nuo teisinio pagrindo, prisideda siekiant SESV išdėstytų Sąjungos aplinkos politikos tikslų: išlaikyti, saugoti ir gerinti aplinkos kokybę, žmonių sveikatą ir protingai bei racionaliai naudoti gamtos išteklius, remti tarptautinio lygio priemones, skirtas regioninėms ar pasaulinėms aplinkos problemoms spręsti.

15 Be to, Orhuso reglamento 12 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad NVO, pagal šio reglamento 10 straipsnį pateikusi prašymą dėl peržiūros vidaus tvarka, gali pradėti teisminį procesą Europos Sąjungos Teisingumo Teisme pagal atitinkamas SESV nuostatas.

16 Orhuso reglamento 18 konstatuojamojoje dalyje teisės aktų leidėjas šiuo klausimu pažymėjo, kad, remiantis Orhuso konvencijos 9 straipsnio 3 dalimi ir SESV, šiuo reglamentu siekiama, kad būtų galima inicijuoti teisminius procesus ar kitas teisių gynimo procedūras, siekiant užginčyti valdžios institucijų veiksmus ir neveikimą, pažeidžiančius aplinkos teisę. Be to, joje nurodyta, kad nuostatos dėl teisės kreiptis į teismus turėtų atitikti SESV. Galiausiai Orhuso reglamento 19 ir 21 konstatuojamosiose dalyse teisės aktų leidėjas patikslino, jog tam, kad būtų užtikrintos tinkamos ir veiksmingos teisių gynimo priemonės, įskaitant tas, kuriomis galima pasinaudoti Europos Sąjungos Teisingumo Teisme pagal atitinkamas SESV nuostatas, Sąjungos institucija ar organas, kuriam priskirtini ginčijami veiksmai arba kuris nesiėmė veiksmų, turėtų turėti galimybę peržiūrėti savo sprendimą arba imtis veiksmų, o jeigu ankstesni prašymai dėl peržiūros vidaus tvarka nebuvo patenkinti, atitinkama NVO turėtų turėti galimybę kreiptis į Europos Sąjungos Teisingumo Teismą pagal atitinkamas SESV nuostatas.

17 Iš šio sprendimo 16 punkte cituotų Orhuso reglamento konstatuojamųjų dalių matyti, kad to reglamento 10–12 straipsniuose nustatytoje teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais sistemoje peržiūra vidaus tvarka yra numatyta kaip administracinė procedūra prieš galimą ieškinį Sąjungos teisme, kuris turi būti pateiktas pagal atitinkamas SESV nuostatas.

18 Be to, iš tų pačių konstatuojamųjų dalių matyti, kad Orhuso reglamento 10–12 straipsniuose nustatytos teisės kreiptis į teismą sistemos tikslas susijęs tik su Sąjungos aplinkos teisės taikymo kontrole.

19 Šiuo klausimu 2007 m. gruodžio 13 d. Komisijos sprendimo 2008/50/EB, nustatančio išsamias [Orhuso reglamento] nuostatų, susijusių su administracinių aktų peržiūr[os] vidaus tvarka prašymais, taikymo taisykles (OL L 13, 2008, p. 24), 1 straipsnio 1 punkte nurodyta, kad bet kuri NVO, teikianti Orhuso reglamento 10 straipsnyje minimą prašymą dėl administracinio akto arba administracinio neveikimo peržiūros vidaus tvarka, turi tiksliai nurodyti administracinį aktą arba įtariamą administracinio neveikimo atvejį, kurį prašoma peržiūrėti, ir Sąjungos aplinkos teisės nuostatas, kurių, kaip ji mano, nesilaikoma.

Dėl EIB

20 Europos investicijų bankas (EIB) yra Sąjungos įstaiga, padedanti siekti Sąjungos tikslų.

21 Pagal SESV 308 straipsnį EIB turi nuo Sąjungos atskirą teisinį subjektiškumą. Jį administruoja ir valdo jo organai. Jis turi nuosavų išteklių ir biudžetą.

22 Remiantis SESV 309 straipsniu, EIB uždavinys – naudojantis kapitalo rinka ir savo ištekliais prisidėti prie darnios ir stabilios vidaus rinkos plėtros Sąjungos interesui. Šiuo tikslu jis, nesiekdamas pelno, teikia paskolas ir garantijas, visuose ekonomikos sektoriuose palengvinančias projektų, visų pirma kelioms valstybėms narėms svarbių projektų, kai jų dėl masto ar pobūdžio neįmanoma finansuoti vien atskirų valstybių narių įvairiomis turimomis lėšomis, finansavimą.

23 Prie ES sutarties ir SESV pridėtame Protokole Nr. 5 įtvirtinto EIB statuto 7 straipsnio 2 dalyje, be kita ko, nustatyta, kad valdytojų taryba nustato EIB kreditavimo politikos bendrąsias nuorodas, atsižvelgdama į Sąjungos tikslus. Pagal šio statuto 7 straipsnio 3 dalies b punktą taikydama 9 straipsnio 1 dalį valdytojų taryba nustato principus, taikomus finansavimo operacijoms, kurių imamasi vykdant EIB uždavinius.

24 Pagal EIB statuto 9 straipsnio 1 dalį EIB direktorių valdyba kontroliuoja jo valdymą ir užtikrina, kad jis būtų valdomas vadovaujantis Sutarčių ir statuto nuostatomis bei valdytojų tarybos nustatytomis bendrosiomis nuorodomis. Ji sprendžia dėl finansavimo skyrimo ir nustato paskolų palūkanų normas.

25 Šiuo atveju taikytinos redakcijos EIB darbo tvarkos taisyklių, t. y. po 2016 m. sausio 20 d. pakeitimų (OL L 127, 2016, p. 55), 18 straipsnyje nurodyta, kad vadovaudamasi EIB statuto 9 straipsnio 1 dalimi direktorių valdyba valdymo komiteto siūlymu nustato bendrąsias finansavimo sąlygas, visų pirma tvirtindama palūkanų normų nustatymo kriterijus. Valdymo komiteto siūlymu ji priima bendros politikos sprendimus dėl EIB valdymo. Ji tvirtina valdymo komiteto siūlomas finansavimo operacijas. Apskritai direktorių valdyba užtikrina, kad EIB būtų tinkamai valdomas vadovaujantis SESV, EIB statutu, valdytojų tarybos nurodymais ir kitais EIB veiklą reglamentuojančiais teisės aktais, jam vykdant SESV numatytą užduotį.

26 EIB statuto 16 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad įgyvendindamas SESV 309 straipsnyje nurodytą uždavinį EIB teikia finansavimą.

27 Pagal EIB statuto 19 straipsnio 3 dalį direktorių valdyba priima sprendimus dėl finansavimo operacijų paraiškų, kurias jai pateikia valdymo komitetas, o šis pagal šio statuto 11 straipsnio 3 dalį rengia ir vykdo sprendimus dėl skolinimo ir finansavimo, ypač paskolų ir garantijų forma.

28 2009 m. vasario 3 d. direktorių valdybos patvirtintame pareiškime dėl aplinkosaugos bei socialinių principų ir standartų (toliau – 2009 m. pareiškimas) ir 2015 m. rugsėjo 22 d. EIB priimtoje klimato strategijoje, kuria norima sutelkti finansus siekiant pereiti prie mažo anglies dioksido kiekio technologijų ir klimato kaitai atsparios ekonomikos (toliau – klimato strategija), apibrėžiami paskolų teikimo veiklos tikslai ir aplinkosaugos projektų tinkamumo kriterijai.

29 Klimato strategijos 22 punkte EIB nurodo:

„EIB, kaip [Sąjungos] banko, užduotis – remti Sąjungos politikos tikslus, t. y. be kita ko, skatinti inovacijas ir kompetenciją, galimybę gauti finansavimą mažoms ir vidutinėms įmonėms, strateginę infrastruktūrą ir veiksmus klimato naudai. EIB padeda siekti šių tarpusavyje susijusių tikslų, teikdamas paskolas, derindamas išteklius (EIB finansavimo susiejimas su kitais lėšų šaltiniais) ir patardamas. Atitiktis atitinkamai politikai, portfelio kokybė ir sprendimų dėl finansavimo patikimumas užtikrinami atliekant išsamią išankstinio audito procedūrą, taikomą visiems EIB remiamiems projektams. <…> Veiksmų klimato naudai srityje [Sąjungos] politika ir klimato priemonės, pavyzdžiui, apyvartinių taršos

leidimų prekybos sistema <…>, prisitaikymo prie klimato kaitos strategija ar 2030 m. klimato ir energetikos politikos strategija, yra įtrauktos į atitinkamas praktikas ir procedūras, pagal kurias priimami sprendimai dėl finansavimo. [EIB] taip pat siekia prisidėti prie ilgalaikių planų, kaip antai Europos energetikos sąjungos arba [tarpvyriausybinės ekspertų grupės dėl klimato kaitos, IPCC] nustatytos dekarbonizacijos perspektyvos, pagal kurią pasaulyje šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos turi pasiekti maksimalią ribą 2020 m. ir turi būti sumažintos mažiausiai 50 % iki 2050 m., palyginti su 1990 m. lygiu, o iki 2100 m. turi būti beveik lygios nuliui arba neigiamos, kad visuotinis atšilimas būtų mažesnis nei 2 [laipsniai Celsijaus].“

30 Klimato strategijos 36 punkte nurodyta, kad EIB ne mažiau kaip 25 % savo finansavimo skirs projektams, kuriais aiškiai remiami veiksmai klimato naudai. Be įprasto sektorinio metodo, pagal kurį identifikuojami projektai, susiję su veiksmais klimato naudai, klimato strategijos 39 punkte numatyta išsamiau atsižvelgti į projektų poveikį, siekiant padidinti bendrą EIB indėlį.

31 Klimato strategijos 24 punkte konstatuota, kad ne visi sektoriai turi tokį patį poveikį klimatui ir kad svarbiausi dėl EIB finansavimo dalies ir atitinkamų projektų rūšies yra energetikos ir transporto sektoriai. Jame nurodyta, kad svarbi energetikos projektų atrankos ir vertinimo kriterijų dalis yra emisijos normos taikymas elektros energijos gamybos projektams. Ši norma leidžia neatsižvelgti į projektus, kurių numatoma emisija neatitinka Sąjungos tikslų, kartu laikantis technologinio neutralumo principo. Visais atvejais pirmenybė teikiama energijos vartojimo efektyvumo projektams.

32 Klimato strategijos 47 punkte nurodyta, kad bus nustatyti atskirų sektorių didelio poveikio projektų tipai, tiriant atitinkamuose sektoriuose egzistuojančias dekarbonizacijos veiksmų gaires arba anglies dioksido intensyvumą. Sąjungos ir valstybių narių apibrėžtos politikos sritys, tarp kurių, be kita ko, yra Sąjungos ilgalaikė vizija dėl mažo anglies dioksido kiekio technologijų visuomenės, galinčios pasipriešinti klimato kaitai, taip pat nacionaliniai atsinaujinančiųjų energijos išteklių veiksmų planai ir prisitaikymo programos, Sąjungoje turi būti pagrindiniai atskaitos taškai, kurie laikomi gairėmis.

33 Be to, klimato strategijos 72 punkte nurodyta, kad šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų vertinimas taip pat atliekamas analizuojant elektros energijos gamybos projektų veiksmingumą emisijų srityje ir siekiant patikrinti hidroelektrinių ir bioenergijos projektų poveikį klimatui. Todėl šių vertinimų tikslumas, nuoseklumas ir palyginamumas yra svarbūs išankstinio audito procedūros elementai.

34 2009 m. pareiškime reikalaujama laikytis aplinkosauginio ir socialinio tvarumo reikalavimų dėl bet kokio EIB suteikto finansavimo. Jame nurodoma, kad, siekiant gauti finansavimą, projektas turi padėti įgyvendinti vieną ar kelis Sąjungos politikos tikslus, pavyzdžiui, suteikti atitinkamą atsaką į grėsmę, kurią kelia klimato kaita, darant investicijas, kurios padeda ją sušvelninti arba kuriomis siekiama prie jos prisitaikyti, visų pirma remiantis projektais, susijusiais su energijos vartojimo efektyvumu, atsinaujinančiais energijos ištekliais, mažiau aplinką teršiančia energija ar anglies dioksido sekvestracija, arba prisidėti prie tvaraus gamtos išteklių valdymo (10 punktas). Remiantis 2009 m. pareiškimu, EIB skatina atsinaujinančių energijos išteklių sektorių, pabrėžia energijos vartojimo efektyvumą visuose jo finansuojamuose projektuose, o jo finansavimo operacijos atitinka kitus Sąjungos investicijų klimato srityje prioritetus (77 punktas). Be to, EIB deda pastangas skatinti tausų žemės naudojimą, visų pirma kiek tai susiję su miškais; jis pripažįsta miškų svarbą ir prisidėjimą švelninant klimato kaitą, prisitaikant prie šios kaitos ir išsaugant biologinę įvairovę (77 punktas).

35 Be to, 2009 m. pareiškime reikalaujama, kad EIB finansuojami projektai atitiktų EIB nustatytus bendruosius aplinkosaugos standartus, kylančius iš Sąjungos teisės, ir kad prireikus juos būtų galima papildyti kita gera tarptautine praktika arba EIB nustatytais griežtesniais standartais (31 ir 32 punktai). Pagal jį taip pat reikalaujama laikytis procedūrinių normų, kaip antai 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/92/ES dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo (OL L 26, 2012, p. 1), su pakeitimais, nuostatų (vis dėlto 35 punkte daroma

nuoroda į 1985 m. birželio 27 d. Tarybos direktyvą 85/337/EEB dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo (OL L 175, 1985, p. 40; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 1 t., p. 248), kuri vėliau buvo panaikinta Direktyva 2011/92).

36 Galiausiai, remiantis 2009 m. pareiškimo 78 ir 82 punktais, EIB aktyviai siekia, kad būtų nustatyti ir skatinami projektai, kurie iš esmės mažina šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijas, taikant metodus, kuriuos jis išnagrinėja ir suderina bendradarbiaudamas su kitomis tarptautinėmis finansų įstaigomis, taip pat atsižvelgia į šią naudą savo finansinėse ir ekonominėse analizėse.

Dėl projekto „Curtis“ ir EIB teikiamo jo finansavimo

37 Projektas dėl maždaug 50 Mwe pajėgumo biomasės elektrinės, kurioje naudojamos medienos ruošimo liekanos, surinktos 100 km spinduliu, statybų Curtis (Teixeiro) savivaldybėje Korunjos provincijoje (Galisija, Ispanija) (toliau – projektas *Curtis*) buvo vienas iš 2016 m. Ispanijos Karalystės organizuoto projektų dėl atsinaujinančių energijos išteklių konkurso nugalėtojų.

38 2016 m. pabaigoje projekto *Curtis* plėtotojas susisiekė su EIB tarnybomis, kad pristatytų jo technines charakteristikas ir pradėtų diskusijas dėl galimybės gauti iš EIB finansavimą.

39 Remdamosi turima informacija ir diskusijų su plėtotoju rezultatais EIB tarnybos susitarė dėl preliminarios informacinės pažymos apie projektą *Curtis*.

40 2017 m. gruodžio 4 d. EIB valdymo komitetas patvirtino preliminarią informacinę pažymą, kuria tarnyboms buvo leista oficialiai pradėti projekto *Curtis* tyrimo procedūrą.

41 2017 m. gruodžio 13 d. EIB interneto svetainėje buvo paskelbtas projekto *Curtis* aprašymas, laikantis EIB grupės, kuriai priklauso EIB ir Europos investicijų fondas, skaidrumo politikos reikalavimų. Jame buvo pažymėta, kad elektros energijos gamyba iš atsinaujinančių energijos išteklių prisideda prie Sąjungos tikslo sušvelninti klimato kaitos poveikį. Užtikrinant miško medienos likučių paklausą, projektas turėjo leisti sumažinti miškų gaisrų poveikį Galisijoje ir prisidėti prie miškininkystės veiklos šiame regione, apskritai prie jo ekonominės veiklos tvarumo.

42 2017 m. gruodžio 15 d. EIB paprašė Europos Komisijos pateikti nuomonę dėl projekto *Curtis*, kaip numatyta EIB statuto 19 straipsnyje. 2018 m. vasario 12 d. Komisija pateikė EIB teigiamą nuomonę dėl šio projekto.

43 2017 m. gruodžio 18 d. EIB paprašė Ispanijos Karalystės pateikti nuomonę pagal EIB statuto 19 straipsnį. 2017 m. gruodžio 20 d. ji pateikė nuomonę, kartu nurodė, kad neturi prieštaravimų.

44 Per 2018 m. kovo 20 d. posėdį valdymo komitetas pritarė tam, kad direktorių valdybai būtų pateiktas pasiūlymas finansuoti projektą *Curtis* „Doc 18/291“ (toliau – finansavimo pasiūlymas) iš EIB nuosavų išteklių ir kad Europos strateginių investicijų fondo (ESIF) investicijų komitetui būtų pateiktas prašymas dėl Sąjungos garantijos šiam projektui, nes jis ypač rizikingas, todėl laikomas ypatinga veikla, kaip tai suprantama pagal EIB statuto 16 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą.

45 Per 2018 m. balandžio 9 d. ESIF investicijų komitetas patvirtino Sąjungos garantiją projektui *Curtis*.

46 Per 2018 m. balandžio 12 d. Liuksemburge (Liuksemburgas) surengtą susitikimą priimtu nutarimu (toliau – ginčijamas nutarimas) direktorių valdyba patvirtino pasiūlymą dėl finansavimo suteikiant paskolą, kuri turėjo būti skirta *ad hoc* subjektui, vadinamam „Special Purpose Vehicle“, ir kurios dydis negalėjo viršyti 60 mln. EUR. Ginčijamas nutarimas buvo įtrauktas į susitikimo protokolą.

47 2018 m. balandžio 13 d. raštu EIB informavo plėtotoją apie ginčijamą nutarimą ir nurodė, kad preliminarus projekto *Curtis* finansavimo patvirtinimas nesukuria EIB jokios pareigos suteikti paskolą, bet leidžia plėtotojui imtis priemonių, kurių reikia, kad ši paskola būtų įforminta.

48 2018 m. birželio 28 d. ginčijamas nutarimas buvo paskelbtas EIB interneto svetainėje.

49 Plėtotojas ir įvairūs paramos teikėjai, tarp kurių buvo ne tik EIB, bet ir komercinis bankas, eksporto kreditų įstaiga, nacionalinis ekonomikos skatinimo bankas ir tarpinis skolintojas, vykdė derybas dėl projekto *Curtis* finansavimo tvarkos ir sąlygų. Po to, kai visos šalys galutinai sutarė dėl tvarkos ir buvo užbaigtos įvairios audito ataskaitos, derybų ir audito procedūros, rezultatai galutiniame rašte buvo pristatyti valdymo komitetui, o šis jį patvirtino 2018 m. liepos 16 d.

50 2018 m. liepos 23 d. EIB tarnybos pasirašė vidaus susitarimą dėl projekto *Curtis* finansavimo sutarties sąlygų. Su tuo susiję sutarties dokumentai buvo pasirašyti 2018 m. liepos 25 d.

51 Pirmoji išmoka, susijusi su EIB finansavimu, buvo atlikta 2018 m. rugpjūčio 29 d. Buvo numatyta, kad statybos pagal projektą *Curtis* bus baigtos iki 2019 m. pabaigos. Kaip per posėdį nurodė EIB, atsakydamas į Bendrojo Teismo žodžiu pateiktą klausimą, nuo to laiko projektas *Curtis* buvo vykdomas.

Dėl ieškovės ir jos ginčijamo projekto „Curtis“ finansavimo

52 Ieškovė *ClientEarth* yra NVO, vykdanti aplinkosaugos veiklą.

53 2018 m. rugpjūčio 9 d. ieškovė EIB pateikė prašymą vidaus tvarka peržiūrėti ginčijamą nutarimą pagal Orhuso reglamento 10 straipsnį ir Sprendimą 2008/50.

54 Prašymas dėl peržiūros vidaus tvarka buvo grindžiamas įvairiais su forma ar turiniu susijusiais pagrindais. Dėl esmės, kiek ginčijamas nutarimas galėjo būti grindžiamas finansavimo pasiūlyme pateiktais argumentais, ieškovė kaltino, be kita ko, direktorių valdybą tuo, kad ši ginčijamame nutarime padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, kai nusprendė, kad projektas *Curtis* labai prisidėtų prie Sąjungos politikos, nes atitinka tris iš jos siekiamų tikslų.

55 Visų pirma ieškovė ginčijo išvadą, kad projektas *Curtis* prisideda įgyvendinant Ispanijos ir Europos tikslus atsinaujinančių išteklių energijos gamybos, energetinio saugumo ir aplinkosaugos srityje. Dėl prisidėjimo įgyvendinant Ispanijos ir Europos tikslus atsinaujinančių išteklių energijos gamybos srityje ji pažymėjo, kad šis argumentas visiškai nepagrįstas, nes finansavimo pasiūlyme buvo nurodyta, kad esama didelės rizikos, jog visa biomasės elektrinėje kaip kuras naudojama mediena neatitinka 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/28/EB dėl skatinimo naudoti atsinaujinančių išteklių energiją, iš dalies keičiančios bei vėliau panaikinančios [d]irektyvas 2001/77/EB ir 2003/30/EB (OL L 140, 2009, p. 16), redakcijoje, taikytinoje tuo metu, kai buvo priimtas ginčijamas nutarimas, nustatytų tvarumo standartų arba kad projektas *Curtis* nebus įgyvendintas per numatytą terminą. Dėl prisidėjimo įgyvendinant energetinio saugumo tikslą ieškovė pažymėjo, jog šiam tikslui prieštarauja finansavimo pasiūlyme pateikta išvada, kad atsižvelgiant į tai, jog Ispanijos elektros energijos rinkoje buvo didelių perteklinių pajėgumų, projektas turėtų nedidelę ekonominę vertę bendrai elektros energijos sistemai. Kiek tai susiję su prisidėjimu įgyvendinant aplinkosaugos tikslus, ieškovė teigė, kad šis argumentas visiškai nepagrįstas, nes projekto elektros energijos naudingumas yra per mažas, kad realiai prisidėtų prie atsinaujinančių išteklių energijos gamybos tikslų.

56 Be to, ieškovė ginčijo išvadą, kad projektas *Curtis* prisidėtų prie miškų gaisrų prevencijos ir miškininkystės veiklos tvarumo Galisijoje. Ji teigė, kad ši išvada grindžiama klaidingu 2012 m. birželio 28 d. *Ley 7/2012 de montes de Galicia* (Galisijos regiono įstatymas 7/2012) (BOE, Nr. 217, 2012 m.

rugsėjo 8 d., p. 63275) aiškinimu ir klaidingu faktinio biomasės elektrinės poveikio miškininkystės veiklai Galisijoje, dėl kurio praktiškai galėjo padidėti gaisrų pavojus skatinant monokultūrinius miškus, vertinimu.

57 Galiausiai ieškovė ginčijo išvadą, kad projektas *Curtis* atitinka EIB prioritetus, susijusius su paskolomis atsinaujinančių išteklių energijai ir kova su klimato kaita. Ji pažymėjo, kad ši išvada grindžiama klaidinga analize, kurioje buvo pervertintas projekto *Curtis* elektros energijos naudingumas arba su šiuo projektu susijusi nauda aplinkai, tačiau nepakankamai įvertinta tam tikra didelė rizika, galinti paveikti šio projekto gyvybingumą ar įgyvendinimo terminą, taip pat jo poveikis aplinkai, pavyzdžiui, padidėjęs medžių kirtimas Galisijoje, kuris kėlė abejonių dėl to, ar projektas *Curtis* turėtų teigiamą balansą, kiek tai susiję su šiltnamio efektą sukeliančiomis dujomis.

58 2018 m. spalio 30 d. raštu, kurį pasirašė EIB Generalinis sekretorius ir jo teisės tarnybos vadovo pavaduotojas, šis bankas informavo ieškovę, kad prašymas vidaus tvarka peržiūrėti ginčijamą nutarimą atmestas kaip nepriimtinas, motyvuodamas tuo, kad šis prašymas nesusijęs su aktu, kurį galima peržiūrėti vidaus tvarka, t. y. „administraciniu aktu“, kaip tai suprantama pagal Orhuso reglamento 2 straipsnio 1 dalies g punktą (toliau – ginčijamas aktas).

59 Ginčijamame akte, pirma, EIB tvirtino, kad ginčijamas nutarimas nėra teisiškai įpareigojantis ir turintis išorinį poveikį ir negali sukurti teisių tretiesiems asmenims. Šis nutarimas yra tik vidaus aktas, kaip tai suprantama pagal EIB statuto 9 ir 19 straipsnius, būtinas tam, kad būtų galima pasirašyti atitinkamą finansavimo sutartį, tačiau nebūtinai lemia tokį pasirašymą ir priešingai šaliai nesukuria teisės reikalauti tokio pasirašymo. Toks sprendimas negalėjo būti prilygintas sprendimui sudaryti sutartį viešųjų pirkimų srityje, nes jis nesusijęs su viešųjų pirkimų teisės reglamentuojama procedūra ar panašia į viešąjį konkursą procedūra – jį apima EIB komercinė ir politinė diskrecija, turima pagal Sutartis ir jo statutą.

60 Antra, EIB teigė, kad ginčijamas nutarimas nebuvo priimtas „pagal aplinkos teisę“, kaip tai suprantama pagal Orhuso reglamento 2 straipsnio 1 dalies f punktą, kuriame „aplinkos teisė“ apibrėžiama kaip „teisės aktai, kurie, nepriklausomai nuo teisinio pagrindo, prisideda siekiant Sutartyje išdėstytų [Sąjungos] aplinkos politikos tikslų <…>“.

61 Dėl ieškovės argumento, kad projektui *Curtis* buvo taikoma Sąjungos garantija, kurią suteikė ESIF pagal 2015 m. birželio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2015/1017 dėl [ESIF], Europos investavimo konsultacijų centro ir Europos investicinių projektų portalo, kuriuo iš dalies keičiamos reglamentų (ES) Nr. 1291/2013 ir (ES) Nr. 1316/2013 nuostatos dėl [ESIF] (OL L 169, 2015, p. 1), o dėl to, anot jos, atsirado pareiga atsižvelgti į aplinkosaugos apribojimus, susijusius su šiuo projektu, EIB tvirtina, kad neatsižvelgiant į tai, ar Sąjungos garantijos suteikimo projektui, kurį ji finansuoja, pakanka, kad šiam finansavimui būtų taikoma „aplinkos teisė“, sprendimą suteikti tokią garantiją priėmė ne jo direktorių valdyba, o ESIF investicijų komitetas.

62 Kalbėdamas apie argumentą, grindžiamą tuo, kad jis įsipareigojo skatinti aplinkosaugos tikslus, naudodamas nuosavus išteklius, EIB teigė, jog tokio įsipareigojimo nepakanka, kad būtų galima daryti išvadą, jog projekto *Curtis* finansavimą ar bet kokį kitą pagal EIB statutą patvirtinto projekto finansavimą jis *ipso facto* patvirtino remdamasis Sąjungos aplinkos teisės aktais. Toks argumentas dirbtinai išplėstų „Sąjungos teisės aktų“ ribas peržengiant Orhuso reglamento taikymo sritį, ir tai būtų nesuderinama su EIB instituciniu vaidmeniu ir statute numatyta užduotimi.

Procesas ir šalių reikalavimai

63 2019 m. sausio 8 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo šį ieškovės ieškinį.

64 2019 m. kovo 22 d. EIB pateikė Bendrojo Teismo kanceliarijai atsiliepimą į ieškinį.

65 2019 m. balandžio 6 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai Komisija pateikė dokumentą, juo paprašė leisti įstoti į bylą palaikyti EIB reikalavimų. 2019 m. balandžio 11 d. ieškovė atsisakė pateikti pastabas dėl minėto prašymo, o EIB 2019 m. balandžio 29 d. nurodė neturinti pastabų dėl tokio prašymo. 2019 m. gegužės 2 d. nutartimi Bendrojo Teismo pirmosios kolegijos pirmininkė patenkino šį prašymą leisti įstoti į bylą.

66 2019 m. gegužės 7 d. ieškovė Bendrojo Teismo kanceliarijai pateikė dubliką.

67 2019 m. birželio 17 d. Komisija pateikė įstojimo į bylą paaiškinimus.

68 2019 m. liepos 3 d. EIB Bendrojo Teismo kanceliarijai pateikė tripliką.

69 Atitinkamai 2019 m. liepos 3 ir 8 d. EIB ir ieškovė pateikė pastabas dėl Komisijos įstojimo į bylą paaiškinimų.

70 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 106 straipsnio 2 dalį 2019 m. rugpjūčio 4 d. ieškovė pateikė motyvuotą poziciją dėl teismo posėdžio rengimo.

71 Iš dalies atnaujinus Bendrojo Teismo sudėtį, ši byla buvo paskirta naujai teisėjai pranešėjai, posėdžiaujančiai antrojoje kolegijoje.

72 Atsižvelgdamas į antrosios kolegijos pateiktą pasiūlymą Bendrasis Teismas pagal Procedūros reglamento 28 straipsnį nusprendė perduoti bylą išplėstinės sudėties kolegijai. Be to, kadangi vienas kolegijos teisėjas negalėjo posėdžiauti šioje byloje, Bendrojo Teismo pirmininkas pagal Procedūros reglamento 17 straipsnio 2 dalį vietoje trūkstamo teisėjo į kolegiją paskyrė save. Pagal minėto reglamento 10 straipsnio 5 dalį šioje byloje jis tapo kolegijos pirmininku.

73 Remdamasis teisėjos pranešėjos pranešimu Bendrasis Teismas (antroji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį.

74 Šalys buvo išklausytos ir atsakė į Bendrojo Teismo žodžiu pateiktus klausimus per 2020 m. birželio 24 d. posėdį.

75 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti ginčijamą aktą,

– priteisti iš EIB bylinėjimosi išlaidas.

76 EIB, palaikomas Komisijos, Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

77 Ieškovė savo ieškinį grindžia dviem pagrindais. Pirmąjį pagrindą, susijusį su esme, sudaro dvi dalys ir jis grindžiamas vertinimo klaidomis taikant Orhuso reglamentą. Šiame pirmajame pagrinde ieškovė iš esmės kaltina EIB tuo, kad priimdamas ginčijamą aktą jis ginčijamo nutarimo atžvilgiu klaidingai taikė tam tikras sąlygas, reikalingas tam, kad aktas galėtų būti laikomas „administraciniu aktu“, kaip tai suprantama pagal to paties reglamento 2 straipsnio 1 dalies g punktą. Antrasis pagrindas, susijęs su formos reikalavimais, grindžiamas pareigos motyvuoti pažeidimu.

78 EIB, palaikomas Komisijos, prašo Bendrojo Teismo dar prieš nagrinėjant du ieškovės nurodytus pagrindus konstatuoti, kad ieškinys yra nepagrįstas, nes prašymas vidaus tvarka peržiūrėti ginčijamą nutarimą taip pat buvo nepriimtinas, nes jis nesuderinamas su nepriklausomumu, kurį EIB turi savo finansinių operacijų srityje. Be to, jis prašo atmesti ieškinį dėl to, kad abu jo pagrindai yra nepagrįsti. Komisija tvirtina, be kita ko, palaikanti argumentus, kuriuos EIB pateikia dėl pirmojo panaikinimo pagrindo.

79 Prieš pradedant nagrinėti du panaikinimo pagrindus, kuriuos ieškovė nurodė grįsdama savo ieškinį, reikia išnagrinėti EIB nurodytą gynybos argumentą.

Dėl EIB pateikto gynybos argumento

80 EIB, palaikomas Komisijos, prašo Bendrojo Teismo dar prieš nagrinėjant du ieškovės nurodytus pagrindus konstatuoti, kad ieškinys yra nepagrįstas, nes prašymas vidaus tvarka peržiūrėti ginčijamą nutarimą taip pat buvo nepriimtinas, nes nesuderinamas su EIB nepriklausomumui jo finansinių operacijų srityje.

81 Ieškovė atsikerta, kad ginčijamame akte EIB, kiek tai susiję su prašymu vidaus tvarka peržiūrėti ginčijamą nutarimą, nenurodė jokio nepriimtinumo pagrindo, grindžiamo šio prašymo nesuderinamumu su nepriklausomumu, kurį EIB turi savo finansinių operacijų srityje, todėl nagrinėjant šį ieškinį jis negali remtis tokiu pagrindu kaip gynybos argumentu.

82 Subsidiariai ieškovė teigia, kad nenurodęs šio aspekto ginčijamame akte EIB pažeidė jam tenkančią pareigą motyvuoti, kaip nurodyta ieškinio antrajame pagrinde.

83 Tiek, kiek EIB, siekdamas atsakyti į panaikinimo pagrindus, nurodo savo savarankiškumą ir nepriklausomumą, ieškovė teigia, kad jo argumentai yra pertekliniai, nepagrįsti ir kad Sąjungos teismas juos jau daug kartų atmetė.

84 Atsakydamas į ieškovės argumentus EIB teigia, kad turi teisę taip pateikti naują prašymo vidaus tvarka peržiūrėti ginčijamą nutarimą nepriimtinumo pagrindą Bendrajame Teisme, nes šis pagrindas tik sustiprina poziciją, kurią jis jau išdėstė ginčijamame akte, t. y. kad minėtas prašymas buvo nepriimtinas, ir juo siekiama atsakyti į ieškinyje pateiktus argumentus laikantis teisės į gynybą užtikrinimo, procesinio lygiateisiškumo ir rungimosi principų.

85 Be to, jis neigia pažeidęs pareigą motyvuoti, nes neprivalėjo iš anksto numatyti ir ginčijamame akte nurodyti visų argumentų, kuriuos galėtų pateikti nagrinėjant galimą ieškinį dėl minėto akto. Atsakydamas į Bendrojo Teismo per posėdį žodžiu užduotą klausimą EIB pirmą kartą pažymi, kad ginčijamame akte iš esmės pateikė nepriimtinumo pagrindą, grindžiamą prašymo dėl peržiūros vidaus tvarka nesuderinamumu su nepriklausomumu, kurį jis turi savo finansinių operacijų srityje, ir, viena vertus, šio akto šeštoje pastraipoje nurodo, kad „bet kokį EIB sprendimą paremti potencialiai reikalavimus atitinkantį projektą ar jo neparemti ir prireikus patvirtinti šios paramos formą arba ne apima Sutartyse ar statute [EIB] pripažįstama komercinė ir politinė diskrecija“, ir, kita vertus, šio akto aštuntoje pastraipoje teigia, kad ieškovės pozicija lemtų situaciją, kuri „nebūtų suderinama nei su EIB instituciniu vaidmeniu, nei su jam pagal jo statutą tenkančia užduotimi“.

86 Šiuo atveju, atsižvelgiant į ieškovės prieštaravimus dėl šio EIB gynybos argumento, pirmiausia reikia nuspręsti dėl jo priimtinumo.

87 Iš pradžių reikia priminti, kad teisė į gerą administravimą, numatyta Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnyje, pagal to paties straipsnio 2 dalies c punktą apima, be kita ko, administracijos pareigą motyvuoti savo sprendimus. Pagal SESV 296 straipsnį Sąjungos institucijų, įstaigų ir organų priimti aktai turi būti motyvuoti. Be to, Orhuso reglamento 10 straipsnio 2 dalyje

nustatyta, kad Sąjungos institucijos ar įstaigos, kuriai pateiktas prašymas vidaus tvarka peržiūrėti vieną iš jos aktų, rašytinė pozicija turi būti motyvuota. Šie motyvai turi leisti prašymo pateikėjui suprasti kompetentingos institucijos ar įstaigos sprendimo priėmimo priežastis (generalinio advokato M. Szpunar išvados byloje *TestBioTech ir kt. / Komisija*, C-82/17 P, EU:C:2018:837, 49 punktas).

88 Vykdydamas SESV 263 straipsnyje numatytą teisėtumo kontrolę Bendrasis Teismas negali ginčijamo akto rengėjo motyvų pakeisti savaisiais ir savo motyvais užpildyti šio akto motyvavimo spragos taip, kad jo nagrinėjimas nebūtų susijęs su šiame akte esančiu vertinimu (žr. 2013 m. liepos 18 d. Sprendimo *UEFA / Komisija*, C-201/11 P, EU:C:2013:519, 65 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

89 Nagrinėjamu atveju, kaip aiškiai matyti iš ginčijamo akto ketvirtos pastraipos, jis buvo grindžiamas tik nepriimtinumo pagrindu, susijusiu su tuo, kad ginčijamas nutarimas nėra „administracinis aktas“, kaip tai suprantama pagal Orhuso reglamento 2 straipsnio 1 dalies g punktą. Be to, iš minėto akto penktos ir septintos pastraipų aiškiai matyti, kad minėtas pagrindas grindžiamas dviem motyvais, t. y. pirma, kad ginčijamas nutarimas nėra teisiškai įpareigojantis ir sukeliantis išorinį poveikį, ir, antra, kad šis nutarimas nebuvo priimtas „pagal aplinkos teisę“, kaip tai suprantama pagal Orhuso reglamento 2 straipsnio 1 dalies f punktą.

90 Siekdamas atmesti ieškovės pateiktą priešingą sąvokos „administracinis aktas“, kaip ji suprantama pagal Orhuso reglamento 2 straipsnio 1 dalies g punktą, aiškinimą EIB tik nagrinėdamas šiuos du motyvus, o ne savarankišką pagrindą neaiškiai ir bendrai nurodė Sutartyse ir jo statute jam pripažįstamą komercinę ir politinę diskreciją, taip pat savo institucinį vaidmenį ir jam pagal šį statutą tenkančią užduotį.

91 Taigi šio gynybos argumento nagrinėjimas iš esmės reikštų, kad Bendrasis Teismas ginčijamame akte EIB nurodytus motyvus turi pakeisti savaisiais, o to jis negali daryti. Šiuo atveju, jei EIB būtų norėjęs teisėtai pagrįsti savo sprendimą papildomu savarankišku pagrindu, būtų turėjęs atšaukti ginčijamą aktą ir priimti naują, pagrįstą, be kita ko, šiuo pagrindu.

92 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, EIB gynybos argumentą, grindžiamą tuo, kad prašymas vidaus tvarka peržiūrėti ginčijamą nutarimą buvo nepriimtinas, nes nesuderinamas su nepriklausomumu, kurį EIB turi savo finansinių operacijų srityje, reikia atmesti kaip nepriimtiną.

Dėl ieškinio esmės

93 Kiek tai susiję su dviem ieškinio pagrindais dėl panaikinimo, pažymėtina, kad antrasis susijęs su ginčijamam aktui taikytino esminio formos reikalavimo, t. y. pareigos motyvuoti tą aktą, pažeidimu, o pirmasis, grindžiamas ginčijamame akte padarytomis vertinimo klaidomis taikant Orhuso reglamentą, yra susijęs su šio akto teisėtumu iš esmės.

94 Kadangi Sąjungos teismas negali vykdyti teisės akto kontrolės iš esmės, jeigu šio akto motyvų nepakanka dėl pagrindimo esminio elemento, lėmusio jo autoriaus pasirinkimą, prieš pradėdamas nagrinėti šalių pateiktus pagrindus, kuriais siekiama užginčyti jo pagrįstumą, jis turi patikrinti, ar akto motyvavimas yra pakankamas (šiuo klausimu žr. 2009 m. kovo 4 d. Sprendimo *Tirrenia di Navigazione ir kt. / Komisija*, T-265/04, T-292/04 ir T-504/04, nepaskelbtas Rink., EU:T:2009:48, 98 ir 99 punktus).

95 Dėl šių priežasčių šioje byloje iš pradžių reikia išnagrinėti antrąjį ieškinio pagrindą, paskui pirmąjį.

Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su pareigos motyvuoti pažeidimu

96 Ieškovė kaltina EIB tuo, kad priimdamas ginčijamą aktą jis nesilaikė jam nustatytos pareigos motyvuoti. Minėtas aktas yra „teisės aktas“, kurio atžvilgiu pagal SESV 296 straipsnį taikoma pareiga motyvuoti ir Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies c punkte bei 47 straipsnyje pripažintos teisės. Tai

pripažino generalinis advokatas M. Szpunar savo išvados byloje *TestBioTech ir kt. / Komisija* (C-82/17 P, EU:C:2018:837) 49 punkte. Ieškovės teigimu, ginčijamo akto motyvai nepakankami, kad būtų galima suprasti priežastis, dėl kurių EIB nusprendė, jog ginčijamas nutarimas, kurį prašyta peržiūrėti vidaus tvarka, neatitinka tam tikrų sąlygų, kurias reikia įvykdyti tam, kad aktas galėtų būti laikomas „administraciniu aktu“, kaip tai suprantama pagal Orhuso reglamento 2 straipsnio 1 dalies g punktą, t. y. pirma, sąlygos, kad jis būtų priimtas „pagal aplinkos teisę“, ir, antra, sąlygos, kad jis būtų „teisiškai įpareigojantis ir turintis išorinį poveikį“. Konkrečiai kalbant, ieškovė kaltina EIB tuo, kad jis ginčijamame akte atsakė ne į visus faktinius ir teisinius argumentus, kuriuos ji pateikė prašyme vidaus tvarka peržiūrėti ginčijamą nutarimą.

97 EIB atmeta ieškovės argumentus ir teigia, kad antrasis ieškinio pagrindas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

98 Iš šio sprendimo 87 punkte jau nurodytos jurisprudencijos matyti, kad ginčijamam aktui taikoma SESV 296 straipsnyje įtvirtinta ir Orhuso reglamento 10 straipsnio 2 dalyje priminta pareiga motyvuoti.

99 Remiantis suformuota jurisprudencija, SESV 296 straipsnyje reikalaujamas motyvavimas turi atitikti ginčijamo akto pobūdį ir aiškiai bei nedviprasmiškai atskleisti institucijos, įstaigos ar organo, kuris priėmė tą teisės aktą, argumentus, kad suinteresuotieji asmenys galėtų sužinoti jo priėmimo pagrindimą, o kompetentingas teismas – vykdyti kontrolę. Nereikalaujama, kad motyvuojant būtų nurodytos visos svarbios faktinės ir teisinės aplinkybės, nes nustatant, ar akto motyvavimas atitinka SESV 296 straipsnio reikalavimus, turi būti atsižvelgiama ne tik į jo tekstą, bet ir priėmimo aplinkybes bei visas atitinkamą sritį reglamentuojančias teisės normas (žr. 2009 m. kovo 5 d. Sprendimo *Prancūzija / Taryba*, C-479/07, nepaskelbtas Rink., EU:C:2009:131, 49 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Konkrečiai kalbant, asmens nenaudai priimtas aktas yra pakankamai motyvuotas, jeigu buvo priimtas suinteresuotiesiems asmenims žinomomis aplinkybėmis (žr. 2015 m. balandžio 14 d. Sprendimo *Taryba / Komisija*, C-409/13, EU:C:2015:217, 79 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

100 Iš jurisprudencijos taip pat matyti, kad SESV 296 straipsnyje numatyta pareiga motyvuoti yra esminis procedūrinis reikalavimas ir jį reikia skirti nuo motyvavimo pagrįstumo, nuo kurio priklauso, ar ginčijamas aktas yra teisėtas iš esmės (žr. 2009 m. kovo 5 d. Sprendimo *Prancūzija / Taryba*, C-479/07, nepaskelbtas Rink., EU:C:2009:131, 50 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

101 Ginčijamame akte EIB kaip nepriimtiną atmetė prašymą vidaus tvarka peržiūrėti ginčijamą nutarimą, motyvuodamas tuo, kad jis nesusijęs su aktu, kuris gali būti peržiūrėtas vidaus tvarka, t. y. „administraciniu aktu“, kaip tai suprantama pagal Orhuso reglamento 2 straipsnio 1 dalies g punktą. Ši pozicija iš esmės buvo pagrįsta šio sprendimo 59–62 punktuose nurodytomis priežastimis, t. y. konkrečiai tuo, kad ginčijamas nutarimas neatitinka tam tikrų Orhuso reglamento 2 straipsnio 1 dalies g punkte nustatytų sąlygų, kad galėtų būti laikomas „administraciniu aktu“, nes, pirma, jis nėra teisiškai įpareigojantis ir turintis išorinį poveikį ir, antra, jis nebuvo priimtas pagal aplinkos teisę.

102 Šiuo klausimu pažymėtina, jog ginčijamame akte nurodytų motyvų pakako, kad ieškovė galėtų žinoti priežastis, dėl kurių EIB kaip nepriimtiną atmetė jos prašymą vidaus tvarka peržiūrėti ginčijamą nutarimą, ir kad ji galėtų ginčyti šių motyvų pagrįstumą ieškinio pirmajame pagrinde. Be to, šių motyvų pakanka, kad Bendrasis Teismas galėtų vykdyti minėto akto pagrįstumo teisminę kontrolę, nagrinėdamas pirmąjį ieškinio pagrindą (žr. šio sprendimo 105–173 punktus).

103 Taigi ieškovė nepagrįstai teigia, kad EIB neįvykdė pareigos motyvuoti ginčijamą aktą, atsižvelgiant į jame faktiškai pateiktus motyvus.

104 Vadinasi, ieškinio antrąjį pagrindą, susijusį su pareigos motyvuoti pažeidimu, reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl ieškinio pirmojo pagrindo, grindžiamo vertinimo klaidomis taikant Orhuso reglamentą

105 Ieškovė iš esmės kaltina EIB tuo, kad priimdamas ginčijamą aktą jis klaidingai taikė tam tikras sąlygas, kurias reikia įvykdyti tam, kad aktą būtų galima laikyti „administraciniu aktu“, kaip tai suprantama pagal Orhuso reglamento 2 straipsnio 1 dalies g punktą.

106 Šį pagrindą sudaro dvi dalys, kurių pirmoji susijusi su klaidingu sąlygos, kad aktas būtų „teisiškai įpareigojantis ir turintis išorinį poveikį“, taikymu, o antroji – su klaidingu sąlygos, kad tai būtų aktas, priimtas „pagal aplinkos teisę“, taikymu.

107 Iš pradžių reikia priminti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją Sąjungos teisės aktus reikia aiškinti kiek įmanoma atsižvelgiant į tarptautinę teisę, ypač kai tokiais teisės aktais siekiama įgyvendinti Sąjungos sudarytą tarptautinį susitarimą (1998 m. liepos 14 d. Sprendimo *Safety Hi-Tech*, C-284/95, EU:C:1998:352, 22 punktas; taip pat žr. 2019 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Nederlands Uitgeversverbond ir Groep Algemene Uitgevers*, C-263/18, EU:C:2019:1111, 38 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Aiškindamas direktyvų, kuriomis valstybių narių atžvilgiu įgyvendinami Orhuso konvencijos 9 straipsnio 4 dalies reikalavimai, nuostatas Sąjungos teismas pažymėjo, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas siekė suteikti suinteresuotajai visuomenei „plačias galimybes kreiptis į teismus“ ir kad šis tikslas apskritai susijęs su Sąjungos teisės aktų leidėjo siekiu išlaikyti, saugoti ir gerinti aplinkos kokybę ir skatinti visuomenę aktyviai dalyvauti siekiant šio tikslo (2013 m. balandžio 11 d. Sprendimo *Edwards ir Pallikaropoulos*, C-260/11, EU:C:2013:221, 31 ir 32 punktai). Todėl jis nusprendė, kad net jei Orhuso konvencijos šalys turi tam tikrą diskreciją taikyti šios konvencijos 9 straipsnio 3 dalį, vis dėlto reikia laikytis požiūrio, kuriuo būtų labai saugomas šios konvencijos veiksmingumas ir tikslai, kiek tai susiję su valstybėms narėms tenkančiomis įgyvendinimo pareigomis (šiuo klausimu žr. generalinio advokato N. Jääskinen išvados sujungtose bylose *Taryba ir kt. / Vereniging Milieudefensie ir Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht*, C-401/12 P–C-403/12 P, EU:C:2014:310, 132 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Dėl panašių priežasčių šio sprendimo 106 punkte nurodytas dvi sąlygas reikia aiškinti kuo labiau atsižvelgiant į Orhuso konvencijos 9 straipsnio 3 ir 4 dalis (pagal analogiją žr. 2013 m. liepos 18 d. Sprendimo *Deutsche Umwelthilfe*, C-515/11, EU:C:2013:523, 32 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją), taigi, ir į reikalavimą užtikrinti faktinę ieškovės teisę kreiptis į teismą.

108 Be to, dėl praktinių priežasčių iš pradžių reikia išnagrinėti pirmojo pagrindo antrą dalį, paskui pirmą.

– Dėl ieškinio pirmojo pagrindo antros dalies, susijusios su klaidingu Orhuso reglamento 2 straipsnio 1 dalies g punkte nustatytos sąlygos, kad aktas turi būti priimtas „pagal aplinkos teisę“, taikymu

109 Ieškovė kaltina EIB tuo, kad priimdamas ginčijamą aktą jis ginčijamam nutarimui klaidingai taikė Orhuso reglamento 2 straipsnio 1 dalies g punkte nustatytą sąlygą, kad aktas turi būti priimtas „pagal aplinkos teisę“.

110 Ieškovė teigia, kad pagal jurisprudenciją „aplinkos teisė“, kaip ji apibrėžta Orhuso reglamento 2 straipsnio 1 dalies f punkte, turi plačią reikšmę, kuri neapsiriboja vien klausimais, susijusiais su aplinkosauga siaurąja prasme. Ji apima visas Sąjungos teisės aktų nuostatas, kurios prisideda prie jos aplinkos politikos tikslų siekimo, neatsižvelgiant į jų teisinį pagrindą ar pobūdį. Ieškovė teigia, kad prašyme vidaus tvarka peržiūrėti ginčijamą nutarimą buvo nurodžiusi, kurių aplinkos teisės nuostatų EIB nesilaikė ginčijamame nutarime.

111 Anot ieškovės, aplinkybės, kuriomis direktorių valdyba priėmė ginčijamą nutarimą, įrodo, kad jis buvo priimtas pagal „aplinkos teisę“, kaip ji apibrėžta Orhuso reglamento 2 straipsnio 1 dalies f punkte.

112 EIB, palaikomas Komisijos, ginčija ieškovės argumentus ir teigia, kad pirmojo pagrindo antrą dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.

113 EIB teigia, kad ginčijamas nutarimas buvo priimtas remiantis EIB statuto 19 straipsnio 3 dalimi, t. y. Sąjungos pirminės teisės nuostata, nesusijusia su aplinkosauga. Iš Orhuso reglamento 2 straipsnio 1 dalies f punkto matyti, kad Reglamento Nr. 1367/2006 2 straipsnio 1 dalies f punkte nustatyta, kad sąvoka „aplinkos teisė“ pagal šį reglamentą turi būti suprantama kaip apimanti Sąjungos antrinės teisės nuostatas, kuriomis padedama siekti Sąjungos aplinkos politikos tikslų. To, kad vykdydamas iš nuosavų išteklių finansuojamas operacijas EIB siekia aplinkosaugos tikslų, nepakanka, kad būtų galima daryti išvadą, kad ginčijamas nutarimas ar bet koks kitas to paties pobūdžio nutarimas buvo priimtas remiantis Sąjungos teisės aktais aplinkosaugos srityje, visų pirma, kad jis prieštarauja konkrečioms aplinkos teisės nuostatoms, kaip nustatyta Orhuso reglamento 18 konstatuojamojoje dalyje ir Orhuso konvencijos 9 straipsnio 3 dalyje. Ginčijamo nutarimo motyvai, kaip ir nuoroda į direktyvą, kuri dėl savo pobūdžio skirta tik valstybėms narėms, šiuo aspektu neturi reikšmės. Pernelyg platus sąvokos „aplinkos teisė“ aiškinimas būtų dirbtinis, viršytų Orhuso reglamento taikymo sritį ir pakenktų nepriklausomumui, kurį EIB turi savo finansinių operacijų srityje, ir statute numatytam jo uždaviniui. Pagal SESV 309 straipsnyje apibrėžtus įgaliojimus jis, be kita ko, turėtų prisidėti prie darnios ir stabilios vidaus rinkos plėtros Sąjungos interesui ir teikdamas paskolas bei suteikdamas garantijas padėti finansuoti tam tikrus kriterijus atitinkančius projektus. Jo sprendimai yra investiciniai sprendimai, kuriais tiesiogiai neįgyvendinama aplinkos teisė. Šios teisės turėtų laikytis plėtotojai, kai įgyvendina projektus, kontroliuojant kompetentingoms nacionalinėms institucijoms. Be to, tai, kad projektas *Curtis* daro poveikį aplinkai, yra faktinė aplinkybė, neleidžianti teisiniu požiūriu daryti išvados, kad ginčijamas nutarimas buvo priimtas pagal aplinkos teisę.

114 EIB kaip nereikšmingą atmeta bet kokią nuorodą į teisinę sistemą, taikomą garantijai, kurią Sąjunga suteikė ESIF, visų pirma į Reglamentą 2015/1017, nes ginčijamas nutarimas nebuvo priimtas pagal tą sistemą. Direktorių valdybos sprendimas nepriklauso nuo ESIF investicinio komiteto priimto sprendimo. Bet kuriuo atveju Sąjungos garantijai taikoma teisinė sistema ir šios garantijos suteikimu projektui *Curtis* buvo siekiama daug kitų bendrųjų tikslų nei aplinkos ir išteklių apsauga. Reglamento 2015/1017 3 straipsnyje aiškiai nurodyta, kad Sąjungos garantija veikiau siekiama investicijų ir paramos mažoms ir vidutinėms įmonėms, o ne SESV 191 straipsnio 1 dalyje ir 192 straipsnio 2 dalyje nustatytų aplinkosaugos tikslų.

115 Be to, EIB atmeta argumentus, susijusius su teisiniu pagrindu, kuriuo remiantis buvo priimtas ginčijamas nutarimas, ir su informacija, kuria jis grindžiamas. 2009 m. pareiškimu siekiama tik tam tikra linkme kreipti projektų tyrimą prieš priimant sprendimus dėl finansavimo. Tai yra vidaus aktas, kuriuo nepakeičiamas šio banko uždavinys, apibrėžtas SESV, kurioje tarp pagrindinių jo funkcijų neminimas aplinkos apsaugos skatinimas. Be to, aplinkybės, kad pasiūlyme dėl projekto *Curtis* finansavimo, be kita ko, minima su šiuo projektu susijusi nauda aplinkai, nepakanka, kad būtų galima daryti išvadą, jog remiantis šiuo pasiūlymu ginčijamas nutarimas buvo priimtas pagal aplinkos teisę.

116 Pirmojo pagrindo antroje dalyje keliamas klausimas, ar ginčijamame akte EIB klaidingai nusprendė, kad ginčijamas nutarimas nėra individualiai taikoma priemonė, priimta „pagal aplinkos teisę“, kaip tai suprantama pagal Orhuso reglamento 2 straipsnio 1 dalies g punktą.

117 Orhuso reglamento 2 straipsnio 1 dalies f punkte „aplinkos teisė“ apibrėžta kaip Sąjungos teisės aktai, kurie, nepriklausomai nuo teisinio pagrindo, prisideda siekiant SESV išdėstytų Sąjungos aplinkos apsaugos politikos tikslų: išlaikyti, saugoti ir gerinti aplinkos kokybę, žmonių sveikatą ir protingai bei racionaliai naudoti gamtos išteklius, remti tarptautinio lygio priemones, skirtas regioninėms ar pasaulinėms aplinkos problemoms spręsti.

118 Iš Orhuso reglamento 2 straipsnio 1 dalies f punkto formuluotės matyti, kad darydamas nuorodą į SESV 191 straipsnio 1 dalyje išvardytus tikslus Sąjungos teisės aktų leidėjas siekė šiame reglamente vartojamai sąvokai „aplinkos teisė“ suteikti plačią reikšmę, kuri neapsiriboja klausimais, susijusiais su gamtinės aplinkos apsauga siaurąja prasme (2018 m. kovo 14 d. Sprendimo *TestBioTech / Komisija*,

T-33/16, EU:T:2018:135, 43 ir 44 punktai; šiuo klausimu taip pat žr. generalinio advokato N. Jääskinen išvados sujungtose bylose *Taryba ir kt. / Vereniging Milieudefensie ir Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht*, C-401/12 P–C-403/12 P, EU:C:2014:310, 128 punktą).

119 Šią išvadą, beje, patvirtina ir SESV 192 straipsnio 2 dalis, pagal kurią aplinkos teisė, kuriai skirta SESV XX antraštinė dalis, taip pat gali apimti iš esmės fiskalinio pobūdžio nuostatas, priemones, turinčias poveikį miestų ir kaimų planavimui, kiekybinio vandens išteklių valdymui arba tiesiogiai ar netiesiogiai veikiančias tų išteklių buvimą, žemės naudojimą, taip pat priemones, turinčias nemažai įtakos valstybėms narėms, kai šios renkasi skirtingus energijos šaltinius ir savo energijos tiekimo bendrą struktūrą. Jeigu sąvoka „aplinkos apsaugos teisė“ būtų aiškinama siaurai, didžioji dalis tokių nuostatų ir priemonių nepatektų į šią sritį (2018 m. kovo 14 d. Sprendimo *TestBioTech / Komisija*, T-33/16, EU:T:2018:135, 45 punktas).

120 Be to, reikia pažymėti, kad Orhuso reglamento 2 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad administraciniai aktai ir neveikimas neapima priemonių, kurių imasi Sąjungos institucija arba organas, vykdantis administracinės peržiūros organo funkcijas, arba jo neveikimo, pavyzdžiui, pagal SESV 101, 102, 106, 107, 228, 258, 260 ir 325 straipsnius, kurie reglamentuoja konkurencijos taisykles, pažeidimo procedūrą, Europos ombudsmeno vykdomą nagrinėjimą ir procedūrą, susijusią su kova su sukčiavimu. Tai, kad teisės aktų leidėjas manė, jog būtina įtraukti šias išimtis, taip pat parodo, kad Orhuso reglamente vartojama sąvoka „aplinkos teisė“ iš esmės turi būti aiškinama labai plačiai (2018 m. kovo 14 d. Sprendimo *TestBioTech / Komisija*, T-33/16, EU:T:2018:135, 46 punktas).

121 Be to, Orhuso reglamento 2 straipsnio 1 dalies f punkte esanti nuoroda į „[Sąjungos] teisės aktų nuostatas“ turi būti suprantama kaip apimanti bet kurią visuotinai taikomą Sąjungos antrinės teisės nuostatą, kitaip nei „administracinio akto“, kuris Orhuso reglamento 2 straipsnio 1 dalies g punkte apibrėžtas kaip „individualiai taikoma priemonė“, atveju. Iš tiesų tuo metu, kai šis reglamentas buvo priimtas, t. y. 2006 m. rugsėjo 6 d., 2007 m. gruodžio 13 d. pasirašyta Lisabonos sutartimi į Sąjungos teisę dar nebuvo įtrauktas visuotinai taikomų aktų skyrimas atsižvelgiant į tai, ar tai yra pagal teisėkūros procedūrą priimti aktai, ar pagal kitą procedūrą priimti reglamentuojamojo pobūdžio aktai. Taigi negalima daryti išvados, kad dėl nuorodos į šią sąvoką kaip į „aplinkos teisę“ negalima atsižvelgti į „reglamentuojamojo pobūdžio teisės akto“, kaip tai suprantama pagal Lisabonos sutartį, t. y. į visuotinai taikomo akto, kuris nebuvo priimtas nei pagal įprastą teisėkūros procedūrą, nei pagal specialią teisėkūros procedūrą, kaip tai suprantama pagal SESV 289 straipsnio 1–3 dalis, nuostatas.

122 Be to, tokia siaura apibrėžtis neleistų atsižvelgti į EIB priimtus visuotinai taikomus aktus, pavyzdžiui, principų ir normų deklaracijas arba įgyvendinant institucinę autonomiją jo priimtas strategijas (žr. šio sprendimo 28–36 punktus).

123 Iš tiesų reikia priminti, kad siekdami įgyvendinti SESV tikslus EIB organai, be kita ko, politikos, strategijų, instrukcijų, principų ar normų forma, tvirtina tinkamai skelbiamas ir įgyvendinamas visuotinai taikomas vidaus taisykles, kurios, neatsižvelgiant į jų privalomąjį ar neprivalomąjį pobūdį siaurąja prasme, riboja vykdant veiklą EIB turimą diskreciją (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2012 m. balandžio 27 d. Sprendimo *De Nicola / EIB*, T-37/10 P, EU:T:2012:205, 40 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; 2013 m. rugsėjo 16 d. Sprendimo *De Nicola / EIB*, T-618/11 P, EU:T:2013:479, 36 punktą ir 2017 m. liepos 19 d. Sprendimo *Dessi / EIB*, T-510/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:525, 43 punktą). Nagrinėdamas EIB priimto akto teisėtumą Sąjungos teismas atsižvelgia į jo priimtas vidaus taisykles (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2013 m. rugsėjo 16 d. Sprendimo *De Nicola / EIB*, T-618/11 P, EU:T:2013:479, 42 punktą).

124 Taigi nagrinėjamu atveju, priešingai, nei per teismo posėdį teigė EIB, visuotinai taikomas taisykles, kuriomis reglamentuojama jo veikla paskolų teikimo srityje, siekiant SESV aplinkosaugos tikslų, visų pirma aplinkosauginius kriterijus, susijusius su projektų reikalavimų atitiktimi EIB finansavimui gauti, reikia prilyginti Sąjungos aplinkos teisės nuostatoms, kaip tai suprantama pagal Orhuso reglamento 2 straipsnio 1 dalies f punktą.

125 Galiausiai iš Orhuso konvencijos 9 straipsnio 3 ir 4 dalių, į kurias atsižvelgiant kiek įmanoma turi būti aiškinamas Orhuso reglamentas (žr. šio sprendimo 107 punktą), formuluotės ir struktūros matyti, kad turi būti įmanoma užginčyti bet kokius valdžios institucijų aktus, prieštaraujančius aplinkos teisės nuostatoms. Taigi teisė kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais neturi būti taikoma tik dėl valdžios institucijų aktų, kurių teisinis pagrindas formaliai yra aplinkos teisės nuostata.

126 Dėl visų šių priežasčių, siekiant pateikti bendrą Orhuso konvencijos 9 straipsnio 3 dalies išaiškinimą, kuris būtų nuoseklus ir atitinkantis reikalavimą suteikti pakankamas ir veiksmingas teisinės gynybos priemones (žr. šio sprendimo 4 punktą), Orhuso reglamento 2 straipsnio 1 dalies g punkte įtvirtinta individualiai taikomos priemonės, priimtos „pagal aplinkos teisę“, sąvoka turi būti aiškinama plačiai, t. y. kad nėra taip, jog ji apima, kaip teigia EIB, palaikomas Komisijos, tik individualiai taikomas priemones, priimtas pagal antrinės teisės nuostatas, kuriomis padedama siekti Sąjungos aplinkosaugos tikslų, pavyzdžiui, įtvirtintų SESV 191 straipsnio 1 dalyje, bet ji susijusi ir su visomis individualiai taikomomis priemonėmis, kurioms taikomi Sąjungos antrinės teisės reikalavimai ir kuriomis, neatsižvelgiant į jų teisinį pagrindą, tiesiogiai siekiama Sąjungos aplinkos politikos tikslų.

127 Taigi lieka išnagrinėti, ar ginčijamas nutarimas gali būti vertinamas kaip tokia individualiai taikoma priemonė.

128 Šiuo klausimu iš 2018 m. balandžio 12 d. posėdžio protokolo, pridėto prie šios bylos medžiagos, 11 punkto matyti, kad per šį susitikimą direktorių valdyba ginčijamu nutarimu patvirtino finansavimo pasiūlymą.

129 Iš finansavimo pasiūlymo 21–23 punktų matyti, kad projektas *Curtis* įgyvendinant Sąjungos politiką yra svarbus, nes juo remiami Ispanijos ir Europos tikslai atsinaujinančių išteklių energijos gamybos srityje ir prisidedama prie energijos tiekimo saugumo ir aplinkosaugos tikslų įgyvendinimo. Jis taip pat prisideda prie miškų gaisrų prevencijos ir miškininkystės veiklos Galisijoje tvarumo, skatinant medienos likučių vietos paklausą. Projekto finansavimas atitiko prioritetą, kurį įgyvendindamas savo paskolų politiką EIB teikia atsinaujinančių išteklių energijai ir veiksmams klimato naudai.

130 Taigi finansavimo pasiūlymo 24 punkte nurodyta, kad šis projektas tenkina tinkamumo gauti EIB finansavimą reikalavimus pagal SESV 309 straipsnio pirmos pastraipos c punktą, nes atitinka bendrą interesą energetikos srityje.

131 Finansavimo pasiūlymo 25 punkte pažymėta, kad projektas *Curtis* turi ištaisyti rinkos nepakankamumą, nes elektros energijos ir mažo anglies dioksido kiekio šilumos gamybos projektai sumažina išorės sąnaudas, susijusias su anglies dioksidu ir oro tarša.

132 Be to, kaip nurodyta finansavimo pasiūlymo 30 punkte, projektas *Curtis* padeda įgyvendinti 2020 m. Ispanijos atsinaujinančių išteklių energijos veiksmų plane, priimtame pagal Direktyvos 2009/28 redakcijos, taikytos ginčijamo nutarimo priėmimo momentu, 4 straipsnio 1 dalį, nustatytus tikslus.

133 Galiausiai finansavimo pasiūlymo 34 punkte pažymėta, kad, kiek tai susiję su „tvarumu“, kadangi „atitinkamos sąlygos yra įvykdytos (žr. techninį dokumentą dėl aplinkosaugos ir socialinių aspektų), projektas [*Curtis*] aplinkosaugos ir socialiniu požiūriais atitinka reikalavimus [EIB] finansavimui gauti“.

134 Pasiūlymo dėl finansavimo 34 punkte minėtame 2018 m. balandžio 12 d. techniniame dokumente dėl projekto *Curtis* aplinkosaugos ir socialinių aspektų (toliau – techninis dokumentas) pateikti šio projekto poveikio aplinkai vertinimo, kurį kompetentinga nacionalinė institucija nusprendė atlikti pagal Direktyvos 2011/92 redakcijos, taikytos tuo metu, kai buvo priimtas ginčijamas nutarimas, 4 straipsnio 2 dalį, rezultatai.

135 Be to, informaciniame dokumente buvo nurodyti įsipareigojimai, kuriuos prisiėmė projekto plėtotojas, siekdamas užtikrinti jį įgyvendinant naudotos biomasės tvarumą, atsižvelgiant į tam tikrus minėtame dokumente nurodytus kriterijus. Konkrečiai kalbant, plėtotojas įsipareigojo, kad įgyvendinant projektą *Curtis* naudojama biomasė atitiks Direktyvos 2009/28 redakcijoje, galiojusioje tuo metu, kai buvo priimtas ginčijamas nutarimas, taip pat 2010 m. spalio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 995/2010, kuriuo nustatomos veiklos vykdytojų, pateikiančių rinkai medieną ir medienos produktus, pareigos (OL L 295, 2010, p. 23) ir kuriuo siekta kovoti su neteisėtu miškų naudojimu ir atitinkama prekyba, nustatytus tvarumo kriterijus.

136 Galiausiai informaciniame dokumente buvo dar kartą nurodyti projekto anglies dioksido išmetimo rodikliai, kuriuos EIB apskaičiavo pagal savo vertinimo metodus, pabrėžiant, jog atsižvelgiant į tai, kad šiuo projektu pakeičiama naujų ir esamų elektrinių kombinuota elektros energijos gamyba, bendras jo poveikis lemia grynąjį CO_2 emisijų sumažėjimą 151 tūkstančiu tonų per metus.

137 Informaciniame dokumente atsižvelgdamos į minėtus rezultatus ir įsipareigojimus EIB tarnybos padarė išvadą, kad aplinkos apsaugos ir socialiniu požiūriu projektas *Curtis* atitinka reikalavimus EIB finansavimui gauti.

138 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad pagal Sąjungos teisę ir šio sprendimo 28–36 punktuose nurodytas EIB paskolų teikimo veiklą reglamentuojančias visuotinai taikomas vidaus taisykles ginčijamame nutarime konstatuota, kad nagrinėjamu atveju buvo laikomasi tam tikrų tinkamumo kriterijų, susijusių su aplinkosauga, kuriuos nustatė EIB, įgyvendindamas savo institucinę autonomiją, ir kuriais tiesiogiai siekiama Sąjungos aplinkos politikos tikslų.

139 Konkrečiai kalbant, iš bylos medžiagos matyti, kad ginčijamas nutarimas buvo priimtas motyvuojant tuo, kad projektas *Curtis* atitinka EIB paskolų teikimo veiklos tikslus ir 2009 m. pareiškime bei klimato strategijoje nustatytus tinkamumo kriterijus, taikomus su aplinka susijusiems projektams, be kita ko, dėl to, kad juo remiami Europos ir Ispanijos tikslai atsinaujinančių išteklių energijos gamybos srityje, jis atitinka antrinėje Sąjungos teisėje nustatytus tvarumo kriterijus ir nuostatas, skirtas kovai su neteisėtu Sąjungos miškų eksploatavimu, taip pat lemia grynąjį CO_2 ekvivalento emisijų sumažėjimą, kaip numatyta Ispanijos ir Europos planuose.

140 Kadangi ginčijamame nutarime konstatuota, kad projektas *Curtis* atitinka šiuos tinkamumo kriterijus, susijusius su aplinkosauga, šis nutarimas yra individualiai taikoma priemonė, priimta „pagal aplinkos teisę“, kaip tai suprantama pagal Orhuso reglamento 2 straipsnio 1 dalies g punktą.

141 Kita vertus, kadangi ginčijamą nutarimą priėmė direktorių valdyba, nėra reikalo aiškintis, ar, kaip teigia ieškovė, ESIF investicinio komiteto priimtas kitas sprendimas dėl projekto *Curtis*, kuriuo šiam projektui suteikiama Sąjungos garantija (žr. šio sprendimo 45 punktą), taip pat buvo priimtas laikantis reikalavimų, kuriais padedama siekti Sąjungos aplinkos politikos tikslų.

142 Atsižvelgiant į šio sprendimo 138 ir 140 punktuose padarytas išvadas, ieškovė nagrinėjamu atveju teisingai teigia, kad EIB padarė vertinimo klaidą, kai nurodė, kad ginčijamas nutarimas negali būti laikomas individualiai taikoma priemone, priimta „pagal aplinkos teisę“, kaip tai suprantama pagal Orhuso reglamento 2 straipsnio 1 dalies g punktą, taigi, ir aktu, kurį galima peržiūrėti vidaus tvarka pagal to paties reglamento 10 straipsnio 1 dalį.

143 Vadinasi, reikia pritarti ieškinio pirmojo pagrindo antrai daliai. Vis dėlto, atsižvelgiant į tai, kad įvairios sąlygos, kurios turi būti įvykdytos, kad aktą būtų galima laikyti „administraciniu aktu“, kaip tai suprantama pagal Orhuso reglamento 2 straipsnio 1 dalies g punktą, ir kurios ginčijamos kiekvienoje minėto pagrindo dalyje, yra kumuliacinės, taip pat reikia išnagrinėti to pagrindo pirmą dalį.

– Dėl ieškinio pirmojo pagrindo pirmos dalies, susijusios su klaidingu Orhuso reglamento 2 straipsnio 1 dalies g punkte nustatytos sąlygos, kad aktas turi būti „teisiškai įpareigojantis ir turintis išorinį poveikį“, taikymu

144 Ieškovė kaltina EIB tuo, kad priimdamas ginčijamą aktą jis ginčijamam nutarimui klaidingai taikė Orhuso reglamento 2 straipsnio 1 dalies g punkte įtvirtintą sąlygą, kad aktas turi būti „teisiškai įpareigojantis ir turintis išorinį poveikį“.

145 EIB, palaikomas Komisijos, ginčija ieškovės argumentus ir tvirtina, kad pirmojo pagrindo pirmą dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.

146 Jo manymu, remiantis jurisprudencija, jis pagrįstai kaip nepriimtiną gali atmesti bet kokį prašymą dėl peržiūros vidaus tvarka, kuris, kaip šioje byloje, neatitinka tam tikrų Orhuso reglamente nustatytų tokio prašymo pateikimo sąlygų. Kaip matyti iš 2018 m. balandžio 13 d. rašto, skirto plėtotojui, ginčijamu nutarimu EIB nebuvo nustatyta jokios pareigos suteikti paskolą projekto *Curtis ad hoc* subjektui ir juo nebuvo suteikta jokios teisės šio projekto plėtotojui ar pakeista jo teisinė padėtis. Vienintelis aktas, kuris šiuo atžvilgiu teisiškai įpareigoja ir turi išorinį poveikį, yra 2018 m. liepos 25 d. pasirašytas sutarties dokumentas dėl EIB teikiamo finansavimo projektui *Curtis*, ir tai nėra „administracinis aktas“, kaip tai suprantama pagal Orhuso reglamento 2 straipsnio 1 dalies g punktą ir 10 straipsnio 1 dalį. Ginčijamo nutarimo priėmimas tiesiog buvo privalomas EIB vidaus sprendimų priėmimo procedūros etapas. Kalbant apie projekto finansavimo operaciją, pažymėtina, kad šis procesas vyko dviem etapais. Pirma, direktorių valdyba išreiškė principinį sutikimą, kad EIB finansuotų projektą *Curtis*, tačiau nepasirinko paskolos gavėjo. Antra, valdymo komitetas galutinai patvirtino šį finansavimą po to, kai vykdydamas ginčijamą nutarimą ir taikydamas EIB statuto 11 straipsnio 3 dalį apibrėžė galutinę jo tvarką ir sąlygas, neperžengdamas direktorių valdybos išreikšto principinio sutikimo ribų. EIB tarnybų derybos dėl sutarties buvo esminis etapas, kurio sėkmė nebuvo garantuota, kaip matyti iš ankstesnės patirties, susijusios su kitais projektais.

147 EIB, palaikomas Komisijos, teigia, kad nei jo vidaus sprendimų priėmimo procedūros aktai, nei paskolos sutartis nėra „administraciniai aktai“, kaip tai suprantama pagal Orhuso reglamento 2 straipsnio 1 dalies g punktą ir 10 straipsnio 1 dalį. Tai dera su nepriklausomumu, kurį EIB turi savo finansinių operacijų srityje, ir aplinkybe, kad jo bankinė veikla negali būti prilyginta administracinei veiklai. Taigi šios bylos aplinkybės negali būti lyginamos su situacija bylose, kuriose priimtas 2019 m. sausio 31 d. Sprendimas *International Management Group / Komisija* (C-183/17 P ir C-184/17 P, EU:C:2019:78), kur buvo aiškiai nagrinėjamas administracinis aktas. Kalbant apie SESV 271 straipsnio c punktą, kuriuo remiasi ieškovė, pažymėtina, kad juo siekiama tik apsaugoti specialias procesines teises, kurios pagal EIB statuto 19 straipsnį suteiktos valstybėms narėms ir Komisijai per vidaus sprendimų dėl paskolų suteikimo priėmimo procedūrą, ir jis nesuteikia jokios teisės iš esmės ginčyti sprendimus suteikti paskolą. Kalbant apie Orhuso reglamento 10 straipsnyje numatytą peržiūros vidaus tvarka procedūrą, pažymėtina, kad ja siekiama ne pagerinti sprendimų priėmimo procedūros kokybę, bet išplėsti tam tikrų pareiškėjų galimybę pasinaudoti Sąjungos teismuose egzistuojančiomis teisių gynimo priemonėmis pagal to paties reglamento 12 straipsnį. Negalima prašyti vidaus tvarka peržiūrėti akto, kurio negalima apskųsti, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnį, nes jis trečiosioms šalims nesukelia teisinių padarinių, prieštaraujančių aplinkos teisei.

148 Pirmojo pagrindo pirmoje dalyje keliamas klausimas, ar ginčijamame akte EIB klaidingai nusprendė, kad ginčijamas nutarimas nėra „teisiškai įpareigojanti ir turinti išorinį poveikį“ priemonė, kaip tai suprantama pagal Orhuso reglamento 2 straipsnio 1 dalies g punktą.

149 Pirmiausia reikia priminti, kad Orhuso reglamento 10 straipsnyje numatyta peržiūros vidaus tvarka administracinė procedūra suteikia galimybę Europos Sąjungos Teisingumo Teisme inicijuoti teisminį procesą, kuris, remiantis šio reglamento 12 straipsniu, turi būti pradėtas „pagal atitinkamas [SESV[nuostatas“, taigi iš principo laikantis SESV 263 straipsnyje nustatytų sąlygų. Atsižvelgiant į ryšį, siejantį akto, kuris yra „teisiškai įpareigojantis ir turintis išorinį poveikį“ sąvoką, kaip ji suprantama

pagal Orhuso reglamento 2 straipsnio 1 dalies g punktą, su akto, sukeliančio teisinių padarinių trečiosioms šalims, sąvoka, kaip ji suprantama pagal SESV 263 straipsnį, bendro nuoseklumo sumetimais pirmąją sąvoką galima pagrįstai aiškinti remiantis antrąja.

150 Komisija ir vėliau EIB iš esmės siūlo iš pradžių konstatuoti, kad ginčijamas nutarimas nėra administracinis aktas, nes susijęs su EIB finansine veikla, kurią vykdydamas jis turi turėti galimybę veikti visiškai nepriklausomai.

151 Vis dėlto, kaip jau konstatuota šio sprendimo 92 punkte, šios bylos aplinkybėmis EIB negali pateikti gynybos argumento, grindžiamo tuo, kad ieškovės prašymas dėl peržiūros vidaus tvarka pagal Orhuso reglamento 10 straipsnį ir Sprendimą 2008/50 yra nesuderinamas su SESV jam suteiktu „ypatingu statusu“.

152 Taigi reikia išnagrinėti, ar ginčijamas nutarimas yra „teisiškai įpareigojantis ir turintis išorinį poveikį“, kaip tai suprantama pagal Orhuso reglamento 2 straipsnio 1 dalies g punktą, ir ar juo siekiama „sukelti teisinių padarinių trečiosioms šalims“, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnį.

153 Remiantis suformuota jurisprudencija, siekiant nustatyti, ar aktais arba sprendimais siekiama „sukelti teisinių padarinių trečiosioms šalims“, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnį, reikia nagrinėti šių aktų ar sprendimų esmę, o ne formą, ir išsiaiškinti, ar jie sukelia privalomų teisinių padarinių, galinčių daryti poveikį trečiųjų šalių interesams ir aiškiai pakeisti jų teisinę padėtį (šiuo klausimu žr. 2007 m. birželio 21 d. Nutarties *Suomija / Komisija*, C-163/06 P, EU:C:2007:371, 40 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2009 m. rugsėjo 2 d. Nutarties *E.ON Ruhrgas ir E.ON Földgiz Trade / Komisija*, T-57/07, nepaskelbta Rink., EU:T:2009:297, 30 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Taip nėra vidaus priemonių, kurios nedaro jokio poveikio už jas priėmusios Sąjungos institucijos, įstaigos ar organo vidaus sferos ribų, atveju (šiuo klausimu žr. 1959 m. liepos 17 d. Sprendimą *Phoenix-Rheinrohr / Vyriausioji valdyba*, 20/58, EU:C:1959:14, p. 181). Aktų ar sprendimų, kurie rengiami keliais etapais, be kita ko, pasibaigus vidaus procedūrai, atveju taip nėra, kai kalbama apie aktus ar sprendimus, kurie yra tik parengiamieji, nes juose dėl jokio šios procedūros aspekto galutinai nenustatoma Sąjungos institucijos, įstaigos ar organo pozicija (šiuo klausimu žr. 2002 m. kovo 7 d. Sprendimo *Satellimages TV5 / Komisija*, T-95/99, EU:T:2002:62, 32–41 punktus). Galiausiai taip pat taip nėra aktų ar sprendimų, kurie yra tik įgyvendinamieji, atveju (šiuo klausimu žr. 1988 m. vasario 25 d. Sprendimo *Les Verts / Parlamentas*, 190/84, EU:C:1988:94, 7 ir 8 punktus; taip pat generalinio advokato D. Ruiz-Jarabo Colomer išvados byloje *Ismeri Europa / Audito Rūmai*, C-315/99 P, EU:C:2001:243, 47 punktą).

154 Šiuo atveju, siekiant atlikti šio sprendimo 152 punkte nurodytą nagrinėjimą, atsižvelgiant į šio sprendimo 153 punkte primintus principus reikia kartu išnagrinėti ginčijamo nutarimo turinį ir jo priėmimo aplinkybes.

155 Pagal EIB statuto 9 straipsnio 1 dalį būtent direktorių valdyba nusprendžia skirti finansavimą ir nustatyti paskolų palūkanų normas. Priimdama sprendimą kvalifikuotąja balsų dauguma ji gali perduoti dalį savo funkcijų valdymo komitetui. Funkcijų perdavimo atveju ji nustato jo sąlygas ir tvarką ir prižiūri jo vykdymą. EIB statuto 11 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad valdymo komitetas, pavaldus pirmininkui ir prižiūrimas direktorių valdybos, yra atsakingas už EIB einamąją veiklą, jis rengia šios tarybos sprendimus, ypač susijusius su finansavimo teikimu, ir užtikrina šių sprendimų įgyvendinimą.

156 Ginčijamo nutarimo priėmimo metu taikytinos redakcijos EIB darbo tvarkos taisyklių, t. y. po 2016 m. sausio 20 d. pakeitimų (OL L 127, 2016, p. 55), 17 straipsnyje nurodyta, kad „direktorių valdybos posėdžiai protokoluojami. Protokolus pasirašo posėdžio pirmininkas ir to posėdžio, kuriame protokolai tvirtinami, pirmininkas ir posėdžio sekretorius“.

157 Tų pačių darbo tvarkos taisyklių 18 straipsnio 1 dalyje, be kita ko, nustatyta:

„[v]adovaudamasi [EIB] statuto 9 straipsnio 1 dalimi direktorių valdyba turi tokias teises:

<…>

tvirtina valdymo komiteto siūlomas finansavimo ir garantijų operacijas <…>“

158 Pagal EIB darbo tvarkos taisyklių 18 straipsnio 2 dalį „apskritai [direktorių valdyba] užtikrina, kad [EIB] būtų tinkamai valdomas vadovaujantis [SESV], statutu, valdytojų tarybos nurodymais ir kitais [EIB] veiklą reglamentuojančiais teisės aktais, vykdant [SESV] numatytą užduotį“.

159 EIB darbo tvarkos taisyklių 18 straipsnio 3 dalyje primenama galimybė perduoti dalį funkcijų valdymo komitetui, numatyta EIB statuto 9 straipsnio 1 dalyje, pažymint, kad toks sprendimas turi būti priimtas kvalifikuotąja balsų dauguma.

160 Pagal EIB darbo tvarkos taisyklių 18 straipsnio 4 dalį direktorių valdyba „vykdo visus kitus [EIB] statute nustatytus įgaliojimus, o savo priimamomis taisyklėmis ir sprendimais suteikia atitinkamus įgyvendinimo įgaliojimus valdymo komitetui, nes pagal statuto 11 straipsnio 3 dalį valdymo komitetas yra atsakingas už einamąją [EIB] veiklą, jis pavaldus pirmininkui, o jo priežiūrą vykdo direktorių valdyba“.

161 Kaip jau buvo nurodyta, iš 2018 m. balandžio 12 d. posėdžio protokolo, pridėto prie šios bylos medžiagos, 11 punkto matyti, kad direktorių valdyba per šį susirinkimą pritarė finansavimo pasiūlymui.

162 Iš finansavimo pasiūlymo 5 punkto matyti, jog tam, kad būtų galima pasinaudoti 2014 m. birželio 6 d. *Real Decreto 413/2014 por el que se regula la actividad de producción de energía eléctrica a partir de fuentes de energía renovables, cogeneración y residuos* (Karaliaus dekretas 413/2014 dėl elektros energijos gamybos iš atsinaujinančių išteklių, kogeneracijos ir atliekų reglamentavimo; BOE, Nr. 140, 2014 m. birželio 10 d., p. 43876) sukurta paramos schema, projektas *Curtis* turėjo būti užbaigtas, ištestuotas ir veikti iki 2020 m. kovo 28 d., o tai reiškia, kad užbaigimo tvarkaraštis buvo labai suspaustas ir galiausiai turėjo būti patvirtintas finansavimas. Dėl šios priežasties EIB tarnybos nurodė nusprendusios toliau vykdyti finansavimo patvirtinimo procedūrą, lygiagrečiai su patarėjo techniniais klausimais atliekamu išankstiniu skolintojų auditu ir EIB tarnybų atliekamo projekto audito II etapu, pažymėdamos, kad joms žinoma, jog, atsižvelgiant į nustatytus su projektu *Curtis* susijusius didelius pavojus, gali būti, jog EIB galiausiai negalės dalyvauti jį finansuojant.

163 Finansavimo pasiūlymo 15 punkte išsamiau paaiškinama siūloma projekto tvirtinimo struktūra. Pagal šį punktą „sandoris bus vykdomas pagal įprastą patvirtinimo procedūrą dviem etapais, kiek tai susiję su projekto finansavimo operacijomis. Direktorių valdybai pirmą kartą patvirtinus, galutinis audito rezultatas ir išsamūs dokumentai dėl paskolos ir projekto bus pateikti galutiniam valdymo komiteto patvirtinimui. Ši procedūra leidžia [EIB] laikytis griežtų veiklos ir prekybos terminų, nustatytų projekto finansavimo operacijoms, konkrečiai kalbant, dėl projekto [*Curtis*]. Tuo atveju, jei galutinės sąlygos nukryptų nuo šiame patvirtinime nurodytų sąlygų, pagal [EIB] procedūrą būtų paprašyta naujo direktorių valdybos pritarimo“.

164 Be to, iš šio sprendimo 139 punkte padarytos išvados matyti, kad ginčijamas nutarimas buvo priimtas motyvuojant tuo, kad projektas *Curtis* atitinka EIB paskolų veiklos tikslus ir tinkamumo kriterijus, taikomus su aplinka susijusiems projektams, išplaukiančius iš 2009 m. pareiškimo ir klimato strategijos, be kita ko, dėl to, kad juo remiami Europos ir Ispanijos tikslai atsinaujinančių išteklių energijos gamybos srityje, jis atitinka antrinėje Sąjungos teisėje nustatytus tvarumo kriterijus ir nuostatas, skirtas kovai su neteisėtu Sąjungos miškų eksploatavimu, taip pat lemia grynąjį CO_2 ekvivalento emisijų sumažėjimą, kaip numatyta Ispanijos ir Europos planuose.

165 2018 m. balandžio 13 d. raštu (žr. šio sprendimo 47 punktą) EIB informavo projekto *Curtis* plėtotoją apie tai, kad direktorių valdyba patvirtino paskolą šio projekto finansavimui ir pagrindines finansavimo sutarties sąlygas, kartu pažymėdamas, kad „šis pranešimas nereiškia jokio teisinio įsipareigojimo suteikti minėtą paskolą, bet parengtas tam, kad [tas plėtotojas] galėtų imtis veiksmų, reikalingų paskolai įforminti“.

166 2018 m. rugpjūčio 16 d. EIB padalinio „Pilietinė visuomenė“ ieškovei išsiųstame elektroniniame laiške, kurį ji pridėjo prie šios bylos medžiagos tam, kad galėtų juo remtis grįsdama savo argumentus, EIB ieškovei nurodė, kad „visa informacija apie aplinką, kuri yra svarbi atliekant [projekto *Curtis*] finansavimo auditą, buvo pateikta direktorių valdybai per [šio projekto audito] I etapą ir paviešinta techniniame dokumente dėl [to projekto] socialinių ir aplinkosaugos aspektų. Audito [II] etapas buvo susijęs tik su finansavimo operacijos techniniais, ekonominiais ir finansiniais aspektais. Audito [II] etapo dokumentuose nėra jokios informacijos apie aplinką, todėl jie nėra [ieškovės jam pateikto prašymo susipažinti su informacija apie aplinką, susijusia su projektu *Curtis*], dalykas“.

167 Iš ginčijamo nutarimo turinio ir jo priėmimo aplinkybių aiškiai matyti, kad jame direktorių valdyba išreiškė galutinę EIB poziciją dėl projekto *Curtis* reikalavimų atitikties gauti EIB finansavimą, atsižvelgiant į jo aplinkosaugos ir socialinius aspektus, kurie atitinka EIB paskolų teikimo veiklos tikslus ir tinkamumo kriterijus, taikomus su aplinka susijusiems projektams, išplaukiančius iš 2009 m. pareiškimo ir klimato strategijos.

168 Iš tiesų, net jei po to, kai buvo priimtas ginčijamas nutarimas, projekto *Curtis* auditas turėtų būti tęsiamas ir valdymo komitetas dar turėtų išnagrinėti tam tikrus techninius, ekonominius ir finansinius finansavimo operacijos aspektus, nuo kurių priklausė paskolos suteikimas, vis dėlto šis auditas nebūtų susijęs su minėto projekto aplinkosaugos ir socialiniais aspektais, dėl kurių ginčijamame nutarime direktorių valdyba priėmė galutinį sprendimą, atsižvelgdama į visus su juo susijusius elementus, nurodytus finansavimo pasiūlyme ir techniniame dokumente.

169 Atsakydamas į Bendrojo Teismo per posėdį žodžiu pateiktą klausimą EIB pripažino, kad ginčijamame nutarime pateikta galutinė direktorių valdybos, kuri šiuo klausimu buvo kompetentinga institucija, pozicija dėl projekto *Curtis* tinkamumo gauti EIB finansavimą, atsižvelgiant į jo aplinkosaugos ir socialinius aspektus. Todėl tai nebuvo nei direktorių valdybos preliminari nuomonė, nei tarpinis sprendimas, kuriuo siekiama parengti galutinį šios valdybos sprendimą.

170 Vadinasi, net jei ginčijamas nutarimas, kaip šiame procese teigia EIB ir kaip jis nurodė savo 2018 m. balandžio 13 d. rašte projekto *Curtis* plėtotojui, neturėtų būti laikomas teisiniu įsipareigojimu suteikti paskolą *ad hoc* subjektui, nes liko kitų techninių, ekonominių ir finansinių šio projekto aspektų, kuriuos reikėjo patikrinti, vis dėlto jis turėjo tam tikrų galutinių teisinių padarinių trečiosioms šalims, visų pirma šio projekto plėtotojui, nes jame konstatuotas šio projekto tinkamumas EIB finansavimui gauti, atsižvelgiant į jo aplinkosaugos ir socialinius aspektus, leidžiant šiam plėtotojui imtis priemonių, reikalingų paskolai, kurią jis turėjo gauti, įforminti, kaip nurodyta 2018 m. balandžio 13 d. EIB rašte šiam plėtotojui. Atsižvelgiant į šiuos aplinkosaugos ir socialinius aspektus, valdymo komiteto sprendimas suteikti paskolą, priimtas po to, kai jis atliko projekto *Curtis* auditą dėl kitų nagrinėtinų aspektų, galėjo būti laikomas nebent paprastu įgyvendinimo sprendimu, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 153 punkte nurodytą jurisprudenciją.

171 Orhuso reglamente nustatyta peržiūros vidaus tvarka procedūra (žr. šio sprendimo 16, 18 ir 19 punktus) turėjo būti susijusi būtent su aplinkosaugos aspektais, o ieškovės pateiktame prašyme dėl peržiūros vidaus tvarka, be kita ko, buvo ginčijama tai, kaip EIB įvertino projekto *Curtis* tvarumą ir jo prisidėjimą prie Sąjungos aplinkos politikos tikslų (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 54–57 punktus ir prašymo dėl peržiūros vidaus tvarka 80–123 punktus). Taigi minėtas prašymas bent jau iš dalies buvo susijęs su ginčijamo nutarimo sukeliamais galutiniais teisiniais padariniais trečiosioms šalims.

172 Dėl šių priežasčių taip pat reikia pritarti ieškinio pirmojo pagrindo pirmai daliai.

173 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia pritarti visam pirmajam ieškinio pagrindui ir tuo remiantis panaikinti ginčijamą aktą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

174 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

175 Šią bylą EIB pralaimėjo. Be to, ieškovė aiškiai reikalavo priteisti iš EIB bylinėjimosi išlaidas.

176 Taigi EIB reikia nurodyti padengti savo ir ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

177 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį įstojusios į bylą institucijos turi pačios padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

178 Taigi Komisija turi pati padengti savo išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (antroji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti Europos investicijų banko (EIB) sprendimą, kuris *ClientEarth* buvo perduotas 2018 m. spalio 30 d. raštu ir kuriuo kaip nepriimtinas buvo atmestas prašymas vidaus tvarka peržiūrėti 2018 m. balandžio 12 d. EIB direktorių valdybos nutarimą patvirtinti biomasės elektrinės projekto Galisijoje (Ispanija) finansavimą, kurį *ClientEarth* buvo pateikusi 2018 m. rugpjūčio 9 d. pagal 2006 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1367/2006 dėl Orhuso konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais nuostatų taikymo Bendrijos institucijoms ir organams 10 straipsnį ir 2007 m. gruodžio 13 d. Komisijos sprendimą 2008/50/EB, nustatantį išsamias Reglamento Nr. 1367/2006 nuostatų, susijusių su administracinių aktų peržiūr[os] vidaus tvarka prašymais, taikymo taisykles.**

2. **EIB padengia savo ir *ClientEarth* bylinėjimosi išlaidas.**

3. **Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Van der Woude Tomljenović Schalin

Škvařilová-Pelzl Nõmm

Paskelbta 2021 m. sausio 27 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.